

LUNDS
UNIVERSITET

Migration vid EU:s yttre gräns

En granskning av Partnerskapet för rörlighet mellan EU och Marocko

Markus Lewin

Avdelningen för mänskliga rättigheter

Historiska institutionen

Kurskod: MRSG31

Termin: Höstterminen 2017

Handledare: Olof Beckman & Fredrika Larsson

Omfång: 12316 ord

Abstract

Uppsatsen kommer att undersöka policydokumentet Partnerskapet för rörlighet mellan Marocko, Europeiska Unionen (EU) och EU:s medlemsstater som ingicks 2013. Uppsatsen ämnar att utöka förståelsen för hur Sub-Sahariska migranter i Marocko representeras som ett problem i Partnerskapet för rörlighet av EU och EU:s medlemsstater och vilken innebörd det har för deras möjligheter att migrera till Europa. EU:s yttre gräns med Marocko och de Sub-Sahariska migranter som migrerar genom landet är undersöknings huvudämnen. Fokuset kommer ligga på hur olika policymål är relaterade till mänskliga rättigheter för Sub-Sahariska migranter som uppehåller sig i Marocko. Tidigare litteratur och forskning som presenteras behandlar tidsperioden 2011 till 2017 eftersom att Marocko 2011 förnyade sin konstitution och att en migrationspolicy undertecknades av landet det året med EU. Det teoretiska perspektivet som kommer användas för att förstå policydokumentet är Säkerhetsiseringsteorin skriven av Barry Buzan et al.. Teorin kommer ringa in hur Partnerskapet för rörlighet har utformats utifrån att parterna till policyn har klassificerat migration som ett säkerhetsproblem. Analysen av Partnerskapet för rörlighet kommer att utföras med metoden *Analysing Policy: What's the problem represented to be?* som är utformad av Carol Bacchi. Frågeställningen i uppsatsen utgörs av:

Hur representeras migration och Sub-Sahariska migranter som ett säkerhetsproblem i policymålen i Partnerskapet för rörlighet av Marocko, EU och EU:s medlemsstater?

Vad undersökningen visar är att hur migration av Sub-Sahariska migranter representeras som ett säkerhetsproblem i Partnerskapet för rörlighet hänger ihop med hur handlingsplaner och policymål är utformade och föreslagna att implementeras.

Nyckelord: Marocko, Europeiska Unionen, Sub-Sahariska Migranter, Säkerhetsisering, Representation, Mänskliga Rättigheter, Migration, Gränser, Spanien.

Abstract

This essay will analyse the Mobility Partnership policy between Morocco, the European Union (EU) and its Member States that was signed in 2013. The essay is intended at increasing the knowledge for how sub-Saharan migrants in Morocco are represented as a problem in the Mobility Partnership by Morocco, EU and its Member States and which significance it has for their possibilities to migrate to Europe. EU:s external border with Morocco and the sub-Saharan migrants who migrates through the country are the essays main subjects. The focus will be directed at policy objectives that correlates with the shortcomings of respecting human rights for sub-Saharan migrants that is located in Morocco. The literature and previous research that is featured addresses the period 2011-2017 because Morocco introduced its new constitution and a migration policy was signed with EU in 2011. The theoretical perspective that will be applied to understand the Mobility Partnership is the Securitization Theory written by Barry Buzan et al.. The theory implies focusing on how the Mobility Partnership has been designed by the parties to adress migration as a security issue. The analysis of the Mobility Partnership will be carried out with Carol Bacchis approach *Analysing Policy: What's the problem represented to be?*. The main question for this essay is constituted as follow:

How are migration and sub-Saharan migrants represented as a security issue in policy objectives in the Mobility Partnership by Morocco, EU and its Member States?

The inquiry shows that how migration by sub-Saharan migrants is represented as a security issue in the Mobility Partnership is correlated with how policy objectives is designed and how action plans is proposed to be implemented.

Key words: Morocco, European Union, Sub-Saharan Migrants, Securitization, Representation, Human Rights, Migration, Borders, Spain.

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
1.1. Problemformulering, syfte och frågeställning	2
1.1.1. Syfte	2
1.1.2. Frågeställning	3
1.2. Partnerskapet för rörlighet	3
1.3. Avgränsningar	7
1.3.1. Avgränsningar i Partnerskapet för rörlighet	7
1.3.2. Avgränsningar för litteratur och tidigare forskning	8
2. Teori och metod	8
2.1. Teori	9
2.2. Metod	13
3. Litteratur och tidigare forskning	20
4. Analys av Partnerskapet för rörlighet	25
4.1. Fråga 1: Vad är representerat som ett ”problem” i en specifik policy?	26
4.2. Fråga 2: Vilka förutsättningar eller antaganden understryker representationen av ”problemet”?	28
4.3. Fråga 3: Hur har representationen av ”problemet” uppkommit?	30
4.4. Fråga 4: Vad problematiseras inte i representationen av ”problemet”?	33
Vad tystas ner? Kan man förstå ”problemet” annorlunda?	33
4.5. Fråga 5: Vilka konsekvenser uppkommer av representationen av ”problemet”?	35
4.6. Fråga 6: Hur har representationen av ”problemet” uppkommit, utbredds och försvarats? Hur kan det ifrågasättas, upplösas och ersättas?	38
5. Diskussion och slutsatser	40
5.1. Diskussion	40
5.2. Slutsatser	43
6. Referenser	45

1. Inledning

Uppsatsen kommer att behandla Sub-Sahariska migranter som migrerar från Marocko till Spanien (EU). Begreppet Sub-Sahariska migranter inkluderar alla individer som kommer från ett land beläget söder om Saharaöknen i Afrika. De främsta orsakerna till att de väljer att migrera från sina hemländer är konflikter, arbetslöshet eller fattigdom. Partnerskapet för rörlighet mellan Marocko, EU och EU:s medlemsstater kommer utgöra primärmaterialet till undersökningen i uppsatsen.¹ Policyn är en politisk överenskommelse mellan de tre parterna som berör migration, rörlighet och säkerhet.

Undersökningen kommer analysera representationer av problem i policymål inom Partnerskapet. Policyn ger en inblick i EU:s mer övergripande målsättning för hur de ska hantera migrationsströmmar vid EU:s yttre gränser. Säkerhetsiseringsteorin kommer att utgöra det teoretiska ramverket för att förstå policyn utifrån ett säkerhetsperspektiv. Metoden *Analysing Policy: What's the problem represented to be? (WPR)* kommer i undersökningen att användas tillsammans med Säkerhetsiseringsteorin för att analysera Partnerskapet och hur migration representeras som ett säkerhetsproblem. Alla som uppehåller sig i Marocko ska sedan landets konstitution reformerades 2011 garanteras vissa grundläggande friheter och rättigheter är det inskrivet i den.²

I undersökningen kommer fokuset ligga på migrationsströmmar från stater i Central och Västafrika som försöker migrera från Marocko till Spanien (EU). Merparten av de Sub-Sahariska migranter som befinner sig samt migrerar från Marocko kommer från stater i Västafrika. Det föregår även migration mellan Marocko och Spanien av marockaner och andra nordafrikaner som söker arbete eller ett bättre liv i EU men kommer inte att behandlas.

¹ Original titeln på primärmaterialet är *Joint declaration establishing a Mobility Partnership between the Kingdom of Morocco and the European Union and its Member States*. I uppsatsen kommer policyn benämnas som *Partnerskapet för rörlighet* eller *Partnerskapet*.

² Constitution, 1 juli 2011, *Marockos Konstitution*.

Geografiskt kommer undersökningen avgränsa sig till gränsen mellan Spanien (EU) och Marocko. Det som skiljer staterna åt är Gibraltarsundet och Medelhavet. Marocko har även två landsgränser till Spanien (EU) vid enklaverna Ceuta och Melilla som är belägna vid Medelhavet. Enklaverna Ceuta och Melilla är de enda landgränserna EU har gentemot den afrikanska kontinenten.

En mänsklig rättighet som undersökningen särskilt kommer att behandla är rätten till fri rörlighet för Sub-Sahariska migranter i Marocko. Andra rättigheter som att inte utsättas för godtyckliga arresteringar av poliser eller myndigheter samt att få en individuell prövning av sin sak juridiskt är också kopplade till uppsatsen. När litteratur har tagits fram till uppsatsen har sökningar gjorts på begreppen: Migration, Sub-Saharan Migrants, EU, Mobility Partnership, Human Rights, Immigrants, Emigration, Securitization och Morocco.

1.1. Problemformulering, syfte och frågeställning

1.1.1. Syfte

Idéen till att välja ämnet till uppsatsen väcktes av en tidigare resa till Marocko och södra Spanien 2015. De observationer av Sub-Sahariska migranternas situation i landet medförde att ämnet till uppsatsen valdes. Huvudsyftet i uppsatsen är att analysera och diskutera hur Sub-Sahariska migranter och migration representeras i Partnerskapet för rörlighet. Ett annat mål är att undersöka varför och hur policymålen är utformade utefter dessa representationer.

Undersökningen kommer att analysera hur EU och EU:s medlemsstaters val av att prioritera säkerhet vid gränser och kustnära områden vid Marocko påverkar landets agerande. Ett annat syfte med undersökningen är att belysa vilken roll EU och EU:s medlemsstater har till hur Marocko behandlar Sub-Sahariska migranter. Uppsatsen kommer utgå ifrån Partnerskapet som ingåtts mellan EU, EU:s medlemsstater och Marocko. Undersökningen kommer analysera policyn utifrån hur den påverkar Sub-Sahariska migranternas liv när de befinner sig i Marocko, nära EU:s yttre gräns.

Ett av syftena till att den här uppsatsen skrivs är också att öka förståelsen till varför gränsen mellan Spanien (EU) och Marocko blivit en prioriterad fråga i policydokument för EU och EU:s medlemsländer. Hur Sub-Sahariska migranter och illegal migration representeras av EU och EU:s medlemsländer i policyn med Marocko är ett sista syfte med uppsatsen som kommer att problematiseras i undersökningen.

1.1.2. Frågeställning

Den frågeställning som kommer att användas för Partnerskapet för rörlighet kommer att vara vägledande under analysen. Hur frågan har formulerats är relaterat till metoden som analyserar representationer i en policy. Utformandet av frågeställningen har också påverkats av teorin som fokuserar på olika säkerhetsaspekter för hur politiska beslut och policys artikuleras. Frågeställningen är kopplad till syftet med uppsatsen vilket är att förstå Sub-Sahariska migranternas situation i Marocko utifrån politiska bestämmelser med EU.

Undersökningen av Partnerskapet kommer följaktligen utgå ifrån följande frågeställning:
Hur representeras migration och Sub-Sahariska migranter som ett säkerhetsproblem i policymålen i Partnerskapet för rörlighet av Marocko, EU och EU:s medlemsstater?

1.2. Partnerskapet för rörlighet

Joint declaration establishing a Mobility Partnership between the Kingdom of Morocco and the European Union and its Member States, som i uppsatsen benämns som Partnerskapet för rörlighet eller enbart Partnerskapet som nämnts tidigare, kommer utgöra primärmaterialet. Policyn är skriven av Europeiska Unionens råd, som hädanefter benämns som EU-rådet, och har ingåtts mellan Marocko, EU och nio medlemsstater till EU. De nio EU-medlemsstaterna som signerat Partnerskapet är: Belgien, Frankrike, Tyskland, Italien, Nederländerna, Portugal, Spanien, Sverige och Storbritannien.³ Partnerskapet trädde i kraft den 3 juni 2013 och är fortfarande bindande vid publicerandet av denna uppsats.

³ Council of the European Union, 6139/13 ADD 1 REV 3, 3 juni 2013, Bryssel, *Joint declaration establishing a Mobility Partnership between the Kingdom of Morocco and the European Union and its Member States*.

EU-rådet, som har ingått policyn med Marocko, är en av de viktigaste institutionerna inom EU eftersom det är ett av få beslutsfattande organ. Institutionen representeras av ministrar från varje medlemsstat i EU och arbetar främst med utrikes- och säkerhetspolitiska frågor. EU-rådet är den enda institutionen inom EU som kan ingå avtal och policys med andra stater eller internationella organisationer.⁴

Partnerskapet är uppdelat i tre delar. Det innehåller först en ingress som informerar om tidigare initiativ som tagits mellan Marocko och EU samt olika anledningar till varför policyn behövs. Därefter presenteras de 46 policymålen som utgör Partnerskapet. Policymålen är uppdelat i sex sektioner i Partnerskapet vilka är: (1) *Rörlighet, invandring och integration*, (2) *Förhindra och bekämpa illegal invandring, människosmuggling och gränshantering*, (3) *Migration och utveckling*, (4) *Internationellt skydd*, (5) *Horisontella initiativ* och (6) *Implementering*.⁵ Policyn avslutas sedan med ett ANNEX vilket är bifogade initiativ till handlingsplaner för hur de olika policymålen ska uppnås samt redan implementerade handlingsplaner i Marocko.

Partnerskapets policymål behandlar ett brett fält av olika samhällsområden i Marocko. Det finns några överhängande mål i Partnerskapet vilka är migration, rörlighet och säkerhet.⁶ Ett av de stora områdena som statueras i flera policymål är att förenkla processer för marockanska invånare att erhålla olika sorters visum in till EU. Ett andra överhängande mål i Partnerskapet är att förhindra illegal migration från Marocko till Spanien vilket även är EU:s sydvästra yttre gräns. De områdena i Partnerskapet som har mer relevans för undersökningen är bland annat att öka kapaciteter för gränsbevakning i Marocko, stoppa illegal migration, stöd för migranter att söka asyl i Marocko och att stoppa smugglingen av människor till EU.⁷ Policymålen behandlar både resor över Medelhavet och människor som försöker migrera genom att korsa landsgränserna till Spaniens enklaver Ceuta och Melilla.

⁴ Europeiska Unionen, *Europeiska Unions Råd*, 2017.

⁵ Council of the European Union, 3 juni 2013, s. 5-12.

⁶ Europeiska Kommissionen, *Migration and mobility partnership signed between the EU and Morocco*, 7 juni 2013.

⁷ Council of the European Union, 3 juni 2013, sektion 2, policymålen 12-20, s. 6-8.

ANNEX:et som avslutar policyn är uppdelat i två delar. I den första delen finns det föreslagna projekt eller initiativ till handlingsplaner från EU och de nio medlemsstaterna för att implementera policymålen. I den andra delen redogörs projekt som redan implementerats i Marocko fram till undertecknadet av Partnerskapet. EU:s medlemsstater erbjuder i olika grad initiativ till handlingsplaner för hur de 46 policymålen ska implementeras. Stater som Nederländerna, Spanien och Frankrike presenterar många initiativ medan Sverige endast föreslår ett exempelvis.

Readmission är en av huvudpelarna i Partnerskapet. Det betyder i grova drag att personer som inte har uppehållstillstånd eller andra dokument som styrker att de får befinna sig inom en stats territorium ska utlämnas till det landet individen först kom ifrån. *Readmission* överenskommelserna i Partnerskapet ska underlätta återsändande av *irregular migrants*, som är bosatta i något av EU:s medlemsstater utan giltiga dokument, till deras hemland eller transitland.⁸

Europeiska kommissionen skriver om policyn att ”Partnerskapen för rörlighet utgör en flexibel ram som inte är rättsligt bindande men som ska garantera att personers rörlighet mellan EU och ett tredje land hanteras väl”.⁹ Partnerskapet är ömsesidigt fördelaktigt för de tre parterna som undertecknat policyn. Marocko och marockanska medborgare får enklare tillgång till hela EU och Schengenområdet.¹⁰ EU och EU:s medlemsstater får med Partnerskapet ett fördjupat samarbete med Marocko för att bevaka och stoppa illegal migration från Marocko.

⁸ Europaparlamentet, *EU Readmission Agreements: Facilitating the return of irregular migration*, 24 april 2015. I Partnerskapet för rörlighet används begreppet *irregular migrants*. Det används som ett samlingsbegrepp för att inkludera alla migranter som befinner sig i EU:s medlemsstater eller Marocko som av olika anledningar inte har dokument som styrker att de får befinna sig där. Det finns ingen direkt översättning till svenska för *irregular* och därför kommer begreppet användas på engelska i analysen. Det finns ingen direkt översättning av begreppet *readmission* till svenska vilket gör att det engelska begreppet kommer att användas.

⁹ Europeiska Kommissionen, *EU and Tunisia establish their Mobility Partnership*, 3 mars 2014.

¹⁰ Schengen innebär en fri rörlighet för varor, kapital, tjänster och människor mellan europeiska stater som ingår i samarbetet.

Global Approach to Migration and Mobility, som hädanefter benämns som *en övergripande strategi för migration och rörlighet*, var det ramverk som två år tidigare (2011) la grunden till att utarbeta den bilaterala policyn Partnerskapet för rörlighet med Marocko.¹¹ Det är en översiktlig policy som behandlar EU:s migrationspolitik och har undertecknats med flera icke-europeiska stater. Under slutsatsen i policyn står det att EU ska befästa *en övergripande strategi för migration och rörlighet* som det heltäckande ramverket för EU:s yttre migrationspolitik. Policyn består av fyra pelare vilka är: (1) *organisera och underlätta laglig migration och rörlighet*, (2) *förhindra och reducera oregelbunden migration och trafficking av människor*, (3) *främja internationellt skydd och förbättra de externa dimensionen av asyl* och (4) *maximera utvecklingen för migration och rörlighet*.¹²

Det finns två andra policys från EU som är relevanta i kontexten Marocko och migration. Det första är *European Neighbourhood Policy* (ENP) som ingicks 2004 mellan EU och Marocko. Det är en övergripande policy som har ingåtts med 16 stater vid EU:s södra och östra närområden för att förstärka bilaterala relationer med dessa stater, däribland migration och säkerhet.¹³ Den andra policyn som är relevant för undersökningen är *EU-Morocco Action Plan 2013-2017* som är baserad på ENP:s ramverk och ingicks 2013, två månader innan Partnerskapet undertecknades. I policyn går det att läsa att rörlighet, migration och säkerhet ska behandlas i en separat handlingsplan i ett framtida Partnerskap för rörlighet med Marocko. Handlingsplanen är omfattande och ska utveckla samarbetet mellan EU och Marocko inom olika samhällsområden som exempelvis demokrati, säkerhet, flera mänskliga rättigheter, ekonomi och handel.¹⁴

¹¹ Europeiska Kommissionen, Communication COM 2011 743 final, 11 november 2011, Bryssel, *The Global Approach to Migration and Mobility*.

¹² Europeiska Kommissionen, 11 november 2011, *The Global Approach to Migration and Mobility*.

¹³ Europeiska Kommissionen, 2017, *European Neighbourhood Policy*.

¹⁴ Europeiska Kommissionen, JOIN(2013) 6 final 2013/0107 (NLE), 17 april 2013, Bryssel, *EU-Morocco Action Plan 2013-2017*.

1.3. Avgränsningar

Den här sektionen kommer att presentera de avgränsningar som har utförts i primärmaterialet samt tidigare forskning och litteratur. Avgränsningarna motiveras av att undersökningen endast ska fokusera på uppsatsens frågeställning och syfte vilket är Sub-Sahariska migranter och deras migration från Marocko till EU.

1.3.1. Avgränsningar i Partnerskapet för rörlighet

Några medvetna avgränsningar kommer att vara nödvändiga eftersom Partnerskapet innehåller totalt 46 policymål. Inte alla policymålen är relevanta till den frågeställning som ska besvaras i uppsatsen. Det betyder att vissa policymål kommer selekteras bort då undersökningen annars blir för bred och ofokuserad. Därför kommer alla policymål som enbart behandlar marockanska medborgare att selekteras bort. Dessa policymål handlar bland annat om marockanska migranter, förenklad arbetskraftinvandring, förenklade processer för marockanska studenter att studera inom EU och förenklade visumprocesser för marockaner att resa in och ut ur Schengenområdet.¹⁵ Undersökningen kommer istället analysera de policymål som relaterar till Sub-Sahariska migranternas situation i Marocko och deras möjligheter till att migrera till EU. Några exempel på sådana policymål är bekämpning av illegal invandring, gränshantering, *readmission* överenskommelser och att stödja Marockos asylsystem.

En ytterligare begränsning av primärmaterialet kommer att göras för ANNEX:et som innehåller två delar. Den första delen av ANNEX:et kommer avgränsas till att endast analysera de sektioner och policymål som påverkar Sub-Sahariska migranternas liv i Marocko och möjligheter att migrera till Spanien (EU). Den andra delen av ANNEX:et tar upp handlingsplaner som implementerats fram till den 23:e mars 2013. Då det är osäkert om handlingsplanerna fortfarande implementeras samt att det kan ha tillkommit nya sedan policyn undertecknades kommer den andra delen av ANNEX:et inte att analyseras.

¹⁵ Council of the European Union, 3 juni 2013, sektion 1, policymål 1-7, s. 5.

Avgränsningen motiveras av att uppsatsens syfte inte är att analysera vilka handlingsplaner som iscensattes av EU och EU:s medlemsstater.

1.3.2. Avgränsningar för litteratur och tidigare forskning

Tidigare forskningen och litteratur som presenteras i uppsatsen är avgränsad till tidsperioden 2011-2017 eftersom Marocko 2011 förnyade sin konstitution samt att landet signerade policyn *en övergripande strategi för migration och rörlighet* det året med EU. Då uppsatsen behandlar migration, vilket är ett brett ämne som mycket har skrivits om, har det därför inte varit möjligt att gå igenom all publicerad litteratur och tidigare forskning. Det är endast forskning och litteratur som har publicerats på engelska som har använts i uppsatsen. Denna avgränsning för vilket material som presenteras i uppsatsen har medfört att uttalanden och viss forskning från Marocko inte inkluderas eftersom det är publicerat på arabiska eller franska. All litteratur och forskning som har använts i uppsatsen behandlar Sub-Sahariska migranter eller gränsen mellan Marocko och Spanien (EU). Publicerad forskning och litteratur som behandlar andra delar av EU:s yttre gräns och migrationsströmmar vid dess gränser har selekterats bort eftersom Partnerskapet endast behandlar Marockos gräns med Spanien (EU).

2. Teori och metod

Under den här sektionen presenteras det teoretiska perspektiv och den metod som kommer att användas för att analysera Partnerskapet för rörlighet. Vad *Securitization Theory* innebär och vilka delar av teorin som kommer att användas i analysen presenteras först. Efter den presentationen kommer metoden *Analysing Policy: What's the problem represented to be?*, som inriktar sig på att analysera policys, att introduceras samt hur den kommer att appliceras på Partnerskapet.

2.1. Teori

Barry Buzan tillsammans med Ole Waever och Jaap de Wilde från Köpenhamnskolan för internationella relationer publicerade boken *Security: A New Framework for Analysis* 1998.¹⁶ I boken introducerar dem teorin *Securitization Theory*, benämnt som Säkerhetiseringsteorin hädanefter. Teorin kommer att användas för att förstå Partnerskapet utifrån deras synsätt på säkerhet. Säkerhetiseringsteorin försöker förklara hur ett problem blir säkerhetiserat.

Med säkerhetiserat menar Buzan et al. att ett problem presenteras som ett existentiellt hot och behöver akuta handlingar som rättfärdigar normbrytande beslut.¹⁷ Teorin ger en vägledning för att kritiskt studera de åtgärder som vidtas för att upprätthålla säkerhet av en eller flera säkerhetsaktörer i relation till ett referensföremål. Buzan et al. ser på säkerhet ur ett bredare perspektiv för att förstå hur ett problem blir konstituerat som ett säkerhetsproblem. Deras tillvägagångssätt för internationella säkerhetsstudier är att använda en konstruivistisk teori för att utläsa olika säkerhetsprocesser inom politiska beslut. Med konstruivistisk menas att kunskap konstrueras och att den därför aldrig är given och ger en korrekt bild av verkligheten.

Säkerhetiseringsteorin baserar sig på att det existerar ett existentiellt hot för olika sektorer inom ett samhälle. Ett riktigt existentiellt hot måste inte finnas men om det framförs som ett sådant blir det klassificerat som ett säkerhetsproblem.¹⁸ Existensiella hot menar dem har en eller flera institutioner som är utformade att hantera ett specifikt säkerhetsproblem och kan därmed bli institutionaliserat om hotet är långvarigt.¹⁹

I boken introduceras idén om att säkerhetsangelägenheter är sammanlänkade på olika nivåer och sektorer. Det är dessa konstellationer för säkerhet som de kallar säkerhetisering.

¹⁶ Buzan, Barry, Waever, Ole & de Wilde, Jaap, *Security: A New Framework for Analysis*, Lynne Rienner Publishers Inc, Boulder, 1998.

¹⁷ Buzan, Barry et al., 1998, s. 23-24.

¹⁸ Buzan, Barry et al., 1998, s. 24.

¹⁹ Buzan, Barry et al., 1998, s. 29.

Det finns fem sektorer som kan analyseras utifrån teorin vilka är: de militära, politiska, ekonomiska, miljö och samhällliga sektorerna.²⁰ Då Partnerskapet rör sig i Marockos, EU:s och de nio medlemsländernas kontexter kommer inte alla sektorer att analyseras eftersom det blir för omfattande för uppsatsens omfång. De tre sektorer som främst kommer stå i fokus i undersökningen är de militära, politiska och samhällliga sektorerna.

Säkerhetsiseringsteorin handlar om olika säkerhetsområden men även om säkerhetsaktörer och referensföremål som appliceras för säkerhet. Inom teorin är säkerhetsaktören den som utför en talhandling om säkerhet och utförs främst av politiska ledare eller regeringar. Individer är alltid säkerhetsaktören. Om individen däremot är en politisk ledare anses de som en del av ett kollektiv som istället beslutar något för kollektivet, med andra ord stater, och kan inte längre anses som individer skriver dem.²¹ I Partnerskapet utgör EU, EU:s institutioner, EU:s medlemsländer och Marocko säkerhetsaktörerna. Vad ett referensföremål betyder är att det är något som är hotat och som en säkerhetsaktör anser behöver skyddas.²² Buzan et al. menar att det existerar flera kandidater för vad som skulle kunna kvalificeras som ett referensföremål för säkerhet. De poängterar dock att ett referensföremål måste ha en någon form av koppling till ett kollektivs existens.²³ Säkerhetsaktören utför talhandlingar i relation till ett referensföremål för att kunna utmåla det som ett existentiellt hot menar dem.²⁴

Buzan et al. skriver att säkerhetsisering utförs genom en eller flera *speech acts*, som kommer att benämnas som talhandlingar härnäst. Vad talhandlingar innebär är en kombination av en aktörs uttalanden om säkerhet tillsammans med att en publik är mottagare av uttalandet. Att endast individer eller en grupp uttalar sig om säkerhet är inte tillräckligt för att säkerhetsisera något. Det är först när en publik accepterat ett uttalande om säkerhet som det blir en framgångsrik säkerhetsisering anser dem.²⁵ Enligt Buzan et al. finns det två

²⁰ Buzan, Barry et al., 1998, s. 7.

²¹ Buzan, Barry et al., 1998, s. 41.

²² Buzan, Barry et al., 1998, s. 36.

²³ Buzan, Barry et al., 1998, s. 38-39

²⁴ Buzan, Barry et al., 1998, s. 43.

²⁵ Buzan, Barry et al., 1998, s. 31.

underliggande villkor för att en talhandling ska vara funktionerlig och bli framgångsrik. Det första villkoret är att det interna, vilket betyder att talhandlingen följer språkliga regler. Det andra är de externa som handlar om det språkliga sammanhang och de sociala villkor som råder.²⁶ Det externa villkoren har två underliggande dimensioner. Säkerhetsaktören måste dels befinna sig i en auktoritetsposition samt att ett referensföremål måste finnas och utgöra ett hävdad hot som ska hindras.²⁷ De menar att en framgångsrik talhandling är en kombination av hur språket används och hur samhället det uttrycks i reagerar.

I boken betyder internationell säkerhet att mänskliga kollektiv integrerar med varandra för att de är utsatta eller upplever ett hot. Att behandla det som ett säkerhetshot rättfärdigar användningen av omfattande handlingsplaner för att adressera dem. Att åberopa något som ett säkerhetsproblem legitimerar användningen av våld eller att använda särskilda maktbefogenheter för att hantera hotet. När en stat uttrycker säkerhet är det en nödsituation som ger makthavare i stater rätt att använda utökade medel för att hotet inte ska utvecklas skriver dem.²⁸

När något politiskt benämns med säkerhet rör de sig bortom fastslagna regler eller lagar och behöver en speciell politisk lösning. Säkerhetisering kan endast åberopas om problemet finns i det allmänna debatten och behöver regeringens beslut i frågan menar dem.²⁹ När säkerhetsargument uppnår en status av att publiken tolererar brott mot regler, som makthavare annars är tvungna att följa, bryter den säkerhetiserande aktören sig fri från åtaganden och lagar. De skriver att när det sker har något uppnått status som ett säkerhetsproblem.³⁰ Det blir alltså först säkerhetiserat när publiken accepterar det som ett existentiellt hot. Att observera sambandet mellan existentiella hot och legitimeringen att kunna bryta mot regler och lagar är viktig del i teorin menar dem.³¹

²⁶ Buzan, Barry et al., 1998, s. 32.

²⁷ Buzan, Barry et al., 1998, s. 33.

²⁸ Buzan, Barry et al., 1998, s. 21.

²⁹ Buzan, Barry et al., 1998, s. 23.

³⁰ Buzan, Barry et al., 1998, s. 25.

³¹ Buzan, Barry et al., 1998, s. 25.

För att kort sammanfatta Säkerhetsiseringsteorin går det att säga att det blir ett säkerhetsproblem när en säkerhetsaktör säkerhetsiserar ett problem och publiken accepterar påståendet vilket då blir till en lyckad talhandling för säkerhet. Avslutningsvis skriver dem att säkerhetsaktörer alltid kan hantera en stor utmaning annorlunda än att säkerhetsisera den eftersom det alltid är ett avvägande som utförs politiskt.³²

Som komplement till Säkerhetsiseringsteorin ger teoretikern Arnold Wolfers artikel "*National Security*" as an Ambiguous Symbol ytterligare insikter om säkerhet. Wolfers teoretiska perspektiv har Säkerhetsiseringsteorin delvis baserats på. Artikeln behandlar specifikt säkerhetspolicys som ingås mellan stater och har därmed relevans till Partnerskapet. Enligt hans teoretiska ramverk ger befolkningen sin undermedvetna tillåtelse för insatser rörande säkerhet eftersom dem betalar skatt som finansierar säkerhetspolicys, på bekostnad av sociala välfärdsprogram.³³ Han skriver att stater kan stärka deras säkerhet endast upp till en viss gräns innan det kan anses som för mycket och upplevas som ett hot av andra stater. Det finns också en gräns för hur mycket stater kan bekosta säkerhet finansiellt menar han.³⁴ Makthavaren, med andra ord stater, är i en position att välja värderingar som bör skyddas, hur mycket säkerhet som anses behövas och vilka medel samt uppoffringar som säkerhetsvärderingar implicerar skriver han.³⁵ Wolfers påpekar att om stater söker säkerhet kan det antas betyda att en aktör söker tvingande policymål för att motstå en attack eller hindra en möjlig angripare.³⁶ De som utformar en policy måste bestämma, utefter tillgängliga finansiella medel, hur långt dem vill ackumulera denna tvingande makt på sin motståndare.³⁷ Wolfers perspektiv på säkerhet kommer användas för att utöka förståelsen av hur Partnerskapet har uppkommit och hur det kan förstås utifrån hans insikter om säkerhet.

³² Buzan, Barry et al., 1998, s. 32.

³³ Wolfers, Arnold, "*National Security*" as an Ambiguous Symbol, Political Science Quarterly, Vol. 67, No. 4, Academy of Political Science, New York, 1952, s. 487-488.

³⁴ Wolfers, Arnold, 1952, s. 494.

³⁵ Wolfers, Arnold, 1952, s. 490.

³⁶ Wolfers, Arnold, 1952, s. 490.

³⁷ Wolfers, Arnold, 1952, s. 495.

2.2. Metod

Metoden som kommer att användas i uppsatsen heter *Analysing Policy: What's the problem represented to be?* (WPR) som är skriven av Carol Bacchi.³⁸ Metoden har valts för undersökningen av Partnerskapet för rörlighet eftersom den specifikt vänder sig till att analysera policydokument. WPR blir tillvägagångssättet som ska besvara frågeställningen som finns i uppsatsen. I metoden definieras en policy som associerat med ett program med en medföljande handlingsplan.

WPR ifrågasätter förutfattade meningar för vad som är ett problem och undersöker istället hur ett problem både representeras och presenteras.³⁹ Metoden har inte som ett mål att hitta lösningar på ett problem.⁴⁰ Istället fokuserar WPR på att studera och ifrågasätta de ”problem” som presenteras i en policy.⁴¹ Metoden ska uppmärksamma djupa föreställningar, antaganden och förutsättningar som gjorde det möjligt att utforma och utveckla en policy till dess slutprodukt.⁴²

Policydokument skapas och implementeras eftersom de vill förändra något. En policy kan vara uppbyggd på underliggande kulturella antaganden och existera i flera olika kontexter skriver hon.⁴³ Med WPR som metod finns det möjligheter att utmana förutfattade antaganden som existerar inom regeringars policys och istället problematisera dem menar hon.⁴⁴ Carol Bacchi sammanfattar WPR som ett analysverktyg för policydokument på följande sätt: ”Vi är styrda igenom problematiseringar. Vi behöver studera problematiseringar (genom att analysera representationer av problem som de innehåller), istället för ”problemet”. Vi

³⁸ Bacchi, Carol, *Analysing Policy: What's the problem represented to be?*, Pearson, Australien, 2009.

³⁹ Bacchi, Carol, 2009, s. xi. I boken används rommerska siffror och därför används dem under referenser.

⁴⁰ Bacchi, Carol, 2009, s. xvi.

⁴¹ Bacchi, Carol, 2009, s. xiii.

⁴² Bacchi, Carol, 2009, s. xix.

⁴³ Bacchi, Carol, 2009, s. x.

⁴⁴ Bacchi, Carol, 2009, s. xv.

behöver problematisera (utfråga) problematiseringar som framförs genom att noggrant undersöka premisser och konsekvenser av representationer av problem de innehåller”.⁴⁵

En policy utformar ett eller flera problem och försöker sedan aktivt bemöta dem problemen genom att säga att det finns ett behov av förändring. När något representeras som ett problem i en policy antyder man att ett problem existerar. WPR studerar problematiseringens centrala funktion till beslutsfattande processer och hur allting sedan styrs politiskt.⁴⁶ Bacchi skriver att WPR ifrågasätter ”problemen” som antas finnas samt hur dessa sedan förstås i ett samhälle.⁴⁷

Bacchi skriver att alla policys föreslår någon typ av förändring och innehåller därför väldigt ofta representationer av problem. Hon menar att hur ett problem representeras har flera komplikationer för hur vi förstår situationer och hur människor behandlas.⁴⁸ Regeringar spelar en viktig roll till att utforma en specifik förståelse av ”problem” i allmänna policys. Bacchi menar därmed att regeringar och politiker bidrar till att skapa något som upplevs som ett problem bland en befolkning.⁴⁹ Hur något representeras som ett problem kan implicera olika handlingsplaner för hur och vad som föreslås att förändras i en policy.⁵⁰ Regeringar bidrar till att skapa upplevda ”problem” eftersom de både förstår och utformar dem i en policy menar hon.⁵¹ Bacchi skriver att hur en person känner och tänker kring ett ämne bestämmer hur den individen sedan väljer att behandla ett ”problem” i en policy.⁵² Denna del av metoden kommer att relateras till Säkerhetiseringsteorin vid undersökningen av Partnerskapet.

⁴⁵ Bacchi, Carol, 2009, s. xxi.

⁴⁶ Bacchi, Carol, 2009, s. xii.

⁴⁷ Bacchi, Carol, 2009, s. xiii.

⁴⁸ Bacchi, Carol, 2009, s. 1.

⁴⁹ Bacchi, Carol, 2009, s. 2.

⁵⁰ Bacchi, Carol, 2009, s. v.

⁵¹ Bacchi, Carol, 2009, s. 1.

⁵² Bacchi, Carol, 2009, s. 2.

Med WPR ser man inte ett eller flera ”problem” placerade utanför en policy. WPR börjar med policyn och arbetar sedan bakåt i tiden för att klargöra hur representationen av ett problem uppkommit skriver hon.⁵³ WPR gör inte anspråk på att mäta en policys framgång eller misslyckande. Metoden ska endast analysera hur och på vilket sätt något uttalas i ett policydokument menar hon.⁵⁴ Bacchi skriver att den som analyserar aldrig är helt frikopplad från vissa antaganden i ämnet som undersöks.⁵⁵

Bacchi har hämtat inspiration till sin metod från publicerade böcker eller artiklar av teoretikern Michel Foucault och hans sätt att analysera olika diskurser.⁵⁶ I WPR betyder diskurs att det är socialt skapade kunskaper som sätter gränser för hur vi skriver, pratar eller tänker om sociala föremål och vilken praxis som används.⁵⁷ WPR är tänkt att vara normbildande och den som analyserar ska ifrågasätta de som utformat policydokumentet och hur problem representeras skriver hon.⁵⁸

Metoden består av sex frågor som ställs till policydokumentet som ska analyseras. De sex frågorna hänger ihop med varandra för att förstå hur ”problem” representeras.⁵⁹ Frågorna i metoden WPR har översatts till svenska från engelska eftersom det är språket som används i uppsatsen. Det betyder dock att frågorna och dess innebörd kan skilja sig åt en aning från hur de är formulerade av Bacchi.

Följaktligen kommer Partnerskapet för rörlighet analyseras utifrån följande frågor:

1. Vad är representerat som ett ”problem” i en specifik policy?
2. Vilka förutsättningar eller antaganden understryker representationen av ”problemet”?
3. Hur har representationen av ”problemet” uppkommit?

⁵³ Bacchi, Carol, 2009, s. 3.

⁵⁴ Bacchi, Carol, 2009, s. xiv.

⁵⁵ Bacchi, Carol, 2009, s. xix.

⁵⁶ Bacchi, Carol, 2009, s. 49-50.

⁵⁷ Bacchi, Carol,, 2009, s 35.

⁵⁸ Bacchi, Carol,, 2009, s 43.

⁵⁹ Bacchi, Carol, 2009, s. 48.

4. Vad problematiseras inte i representationen av ”problemet”? Vad tystas ner? Kan man förstå ”problemet” annorlunda?
5. Vilka konsekvenser uppkommer av representationen av ”problemet”?
6. Hur har representationen av ”problemet” uppkommit, utbreds och försvarats? Hur kan det ifrågasättas, upplösas och ersättas?

Nedan följer en närmare beskrivning av hur varje enskild fråga i *Analysing Policy: What's the problem represented to be?* ska besvaras.

Fråga 1 - Vad är representerat som ett ”problem” i en specifik policy?

Den första frågan ska förtydliga vad som är representativt som ett ”problem” i en policy. För att besvara frågan studeras olika förslag och handlingsplaner i en policy. Då uppmärksammas vad som representeras som ett ”problem” i handlingsplanerna.⁶⁰ En policy kan ofta bestå av fler än ett representerat ”problem”, vilket Bacchi menar utgör en utmaning för att identifiera dem.⁶¹ Ett av målen med frågan är dock att identifiera underförstådda representationer av problem som är de mest dominanta.⁶²

Fråga 2 - Vilka förutsättningar eller antaganden understryker representationen av ”problemet”?

Den andra frågan analyserar vilka uppfattningar eller antaganden som existerar för att något blir representerat som ett problem i en policy. Vad som tas för givet och vad som inte ifrågasätts i policyn undersöks även i frågan.⁶³ Bacchi menar att vilka förutsättningar och bakgrundskunskaper som tas för givna i en policy ska analyseras. Genom att undersöka vad som antas i en policy kan man identifiera konceptuella premisser som understryker representationer av ”problem”.⁶⁴ Analysen ska inte lokalisera antaganden som hålls av de

⁶⁰ Bacchi, Carol, 2009, s. 3.

⁶¹ Bacchi, Carol, 2009, s. 4.

⁶² Bacchi, Carol, 2009, s. 4.

⁶³ Bacchi, Carol, 2009, s. 5.

⁶⁴ Bacchi, Carol, 2009, s. 5.

som skapat policyn. Den ska istället identifiera antaganden som framförs inom representationen av ”problemet”.⁶⁵

Ett av målen med frågan är att hitta innebörder som måste existera för att en representation av ett problem ska vara sammanhängande.⁶⁶ Frågan ska försöka avslöja djupt rotade tankesätt och värderingar som ligger bakom specifika representationer av ett ”problem”.⁶⁷ I frågan utgår man från diskursen och hur språket används i en policy för att identifiera hur innebörder skapas.⁶⁸ Med frågan ska man även hitta koncept som har bestridda innebörder och kan förändra förståelsen för hur ”problem” representeras.⁶⁹

Ett sista mål som frågan ska besvara är vilka kategoriseringar, exempelvis migranter och studenter, som existerar av människor i policyn. Man ska inte se kategorier som givet definierade och stället undersöka vilken funktion kategoriseringarna av människor har till att utforma representationer av ”problem”.⁷⁰ En förkunskap bland de som läser policys, en publik, måste finnas på plats för att argument som framförs ska vara hållbara. Man ska analysera vilka förkunskaper som florerar inom representationer av ”problem”. Den andra frågan implicerar att tänka utanför och ur ett bredare perspektiv än nationella eller kulturella gränser för att besvara frågan skriver Bacchi.⁷¹

Fråga 3 - Hur har representationen av ”problemet” uppkommit?

Med den tredje frågan är målet att uppmärksamma förhållanden som tillåtit representationer av problem att formas och slutligen blivit dominanta. Man ska med frågan försöka identifiera förklaringar till varför vissa representationer av ”problem” blivit mer dominanta än andra. Analysen ska börja i nutiden och besvara, med hjälp av historiska händelser, hur vi kommit

⁶⁵ Bacchi, Carol, 2009, s. 5.

⁶⁶ Bacchi, Carol, 2009, s. 5-6.

⁶⁷ Bacchi, Carol, 2009, s. 6.

⁶⁸ Bacchi, Carol, 2009, s. 7.

⁶⁹ Bacchi, Carol, 2009, s. 8.

⁷⁰ Bacchi, Carol, 2009, s. 9.

⁷¹ Bacchi, Carol, 2009, s. 48.

hit från början. Bacchi använder sig av begreppet *genealogy* för att förklara vilka händelser som förorsakat den nuvarande diskursen.⁷² Frågan försöker identifiera specifika ögonblick eller händelser där viktiga beslut togs som utformat representationen av problemet i policyn. Således identifieras även hur någonting i nutiden kan formuleras som ett problem.⁷³ Bacchi skriver vidare att vem eller vilka som har mest inflytande bestämmer i stor grad vilka representationer av ”problem” som blir långvariga och uttrycks mest.⁷⁴

Fråga 4 - Vad problematiseras inte i representationen av ”problemet”? Vad tystas ner? Kan man förstå ”problemet” annorlunda?

Den fjärde frågan analyserar begränsningar eller gränser som underbygger representationen av ”problemet”.⁷⁵ Målet med denna fråga är att reflektera och tänka kring vilka problem eller perspektiv som tystas ner i representationen av ”problemet” skriver Bacchi.⁷⁶ Frågan diskuterar vad som tystas ner eller väljs bort att problematiseras på grund av hur policyn väljer att representera ett specifikt ”problem”.⁷⁷ Bacchi menar att om ett problem representeras på ett visst sätt kan det ofta finnas underliggande problem som inte anses relevanta och därmed utelämnas i en representation av ”problemet”.⁷⁸ Vilka faktorer som ligger bakom att ett visst ”problem”, som exempelvis migration i Partnerskapet, erkänns som ett sådant är en annan del av frågan som ska besvaras.⁷⁹ Bacchi menar att hur personer resonerar kring problem är institutionellt och kulturellt betingat beroende på i vilken kontext en person lever i.⁸⁰

⁷² Bacchi, Carol, 2009, s 43.

⁷³ Bacchi, Carol, 2009, s. 10.

⁷⁴ Bacchi, Carol, 2009, s. 11.

⁷⁵ Bacchi, Carol, 2009, s. 12.

⁷⁶ Bacchi, Carol, 2009, s. 13.

⁷⁷ Bacchi, Carol, 2009, s. 13.

⁷⁸ Bacchi, Carol, 2009, s. 13.

⁷⁹ Bacchi, Carol, 2009, s. 14.

⁸⁰ Bacchi, Carol, 2009, s. 14.

Fråga 5 - Vilka konsekvenser uppkommer av representationen av ”problemet”?

Målet med den näst sista frågan är att identifiera olika konsekvenser av att en policy representerar ett problem på ett specifikt sätt för att sedan kritiskt kunna analysera dem.

Problematiseringar undersöks i frågan och hur de gynnar respektive skadar dem människor som policyn är adresserad emot.⁸¹ Hon skriver att när vissa representationer av problem blir dominanta kan det få förödande konsekvenser för vissa grupper av människor. Bacchi skriver att regeringar ofta inriktar sig på att stigmatisera minoriteter och indikerar ett önskvärt beteende av dem.⁸² Vilka långvariga konsekvenser en policy har för möjliga sociala förändringar i framtiden ska man resonera om vid besvarande av frågan.⁸³ Bacchi skriver att vilka rationella mentaliteter som existerar bland de styrande har konsekvenser för hur relationen blir gentemot individer som berörs av en policy.⁸⁴

Fråga 6 - Hur har representationen av ”problemet” uppkommit, utbretts och försvarats? Hur kan det ifrågasättas, upplösas och ersättas?

Den sista frågan i WPR har som mål att uppmärksamma vilka medel som gjort det möjligt att vissa representationer av problemet blivit dominanta. Man ska även tänka kring vilka möjligheter det finns till att utmana de representationer av problem som kan anses vara skadliga för de som berörs av policyn. Vilka finansiella medel och antaganden som används för att representationen av problemet når sin måltavla och uppnår legitimitet ska den som analyserar resonera om vid besvarande av frågan skriver Bacchi.⁸⁵

Metoden kommer att kompletteras av Säkerhetsiseringsteorins förståelse av när ett ämne utgörs för att vara ett säkerhetsproblem vid besvarandet av de sex frågorna i analysen av Partnerskapet. Säkerhetsiseringsteorins perspektiv om säkerhet kommer genomgående att relateras till de representationer av problem som kommer analyseras i undersökningen.

⁸¹ Bacchi, Carol, 2009, s. 15.

⁸² Bacchi, Carol, 2009, s. 16.

⁸³ Bacchi, Carol, 2009, s. 18.

⁸⁴ Bacchi, Carol, 2009, s. 6.

⁸⁵ Bacchi, Carol, 2009, s. 19.

Avslutningsvis kommer metoden kortfattat att sammanfattas. *Analysing Policy: What's the problem represented to be? (WPR)* har inte som mål att identifiera riktiga problem. Den fokuserar istället på hur problem representeras i en policy. ”Vi styrs inte av policys utan utav problematiseringar” konstaterar Bacchi och det är dessa problematiseringar som metoden ska analysera i Partnerskapet med hjälp av de sex frågorna.⁸⁶

3. Litteratur och tidigare forskning

Under den här sektionen kommer litteratur och tidigare forskning som skrivits om uppsatsens olika ämnen att redogöras. Litteraturen kommer att presenteras i turordning för att sedan presentera tidigare forskning om Sub-Sahariska migranter, EU, Marocko och gränsen dem delar.

Det första vetenskapliga arbetet som kommer presenteras är *Circular Migration Between Europe and its Neighbourhood* som är skriven av Anna Triandafyllidou. Hon är professor för globala bestämmelser och har tidigare publicerat forskningslitteratur som behandlat ämnet migration. Andra forskningsfält som hon verkar inom är migration, nationalism, media och europeisk integration.⁸⁷ Arbetet behandlar migrationsströmmar in till EU från de länder som gränsar till EU:s olika medlemsstater. Då den adresserar hela EU:s yttre gräns kommer endast det som relaterar till Marocko och Sub-Sahariska migranter att redogöras. Triandafyllidou börjar med att behandla migration in till EU på ett mer övergripande plan. Hon skriver att EU sätter reglerna inom ett Partnerskap för rörlighet och att tredje länder får infinna sig i att följa dessa regelverk för att i slutändan kunna få gynnsamma förhållanden med EU.⁸⁸ Hon skriver vidare att alla initiativ i ett Partnerskap ska utföras med full respekt för de mänskliga rättigheterna.⁸⁹

⁸⁶ Bacchi, Carol, 2009, s 31.

⁸⁷ Triandafyllidou, Anna, *Circular Migration between Europe and its Neighbourhood*, Oxford University Press, Oxford, 2013, s. 9.

⁸⁸ Triandafyllidou, Anna, 2013, s.8.

⁸⁹ Triandafyllidou, Anna, 2013, s.8.

Carmen Enriquez skriver i samma bok om Partnerskapet för rörlighet mellan Marocko, EU och EU:s medlemsstater och behandlar migrationen mellan Marocko och Spanien (EU). Hon behandlar historiska händelser och politiska beslut som har spelat en viktig roll till att EU:s yttre gräns mellan Marocko och Spanien har blivit en prioriterad fråga. I slutet av 1990-talet och början av 2000-talet var det vanligt att migranter från Norra, Centrala och Väst Afrika migrerade till Spaniens kuster med små båtar.⁹⁰ En vändpunkt till Spaniens och EU:s policys gentemot Marocko skedde efter terrorattacken i New York den 11 September 2001 skriver Enriques. Året efter (2002) lanserades SIVE-projektet av Spanien vilket hon poängterar var en viktig händelse. Vad SIVE-projektet innebär är en ökad säkerhetsövervakningen av den Andalusiska kustlinjen samt Kanarieöarna för att stoppa båtar med irreguljära migranter att migrera till Spanien (EU).⁹¹

Jean Cassarino skriver avslutande i *Circular Migration Between Europe and its Neighbourhood* om orsakerna till att EU valt att säkerhetsisera migration. Han skriver att EU ofta drivs av att stifta policys som garanterar säkerhet för EU:s medlemsstater. Synsättet på internationell migration inom EU och EU:s medlemsstater blir sedan vägledande i diskussioner om vilka policys man väljer att fortskrida med menar Cassarino.⁹² Han skriver vidare att det ofta är kriser av olika slag som leder till ett abrupt stopp av migration mellan stater eller regioner. Stater börjar då istället se migration som ett problematiskt fenomen och därmed ändras diskursen på grund av de nya omständigheterna.⁹³ Cassarino problematiserar bilden av att EU bär hela skulden. Han skriver att EU valt att fokusera på säkerhetsorienterade problem på grund av påtryckningar från flera medlemsstater, särskilt Frankrike, Spanien, Italien, Storbritannien, Grekland och Tyskland.⁹⁴ Efter diskussionsrundor och möten har EU samt EU:s medlemsstater enats om att hantera migration på ett sätt som prioriterar säkerhetsangelägenheter skriver han avslutande.⁹⁵

⁹⁰ Enriquez, Carmen Gonzalez, ”kap. 6, Circularity in a Restrictive Framework: Mobility between Morocco and Spain” i Anna Triandafyllidou(red.), *Circular Migration between Europe and its Neighbourhood*, Oxford University Press, Oxford, 2013, s. 120.

⁹¹ Enriquez, Carmen Gonzalez, 2013, s. 119.

⁹² Cassarino, Jean Pierre, ”kap. 2, The Drive for Securitized Temporariness” i Anna Triandafyllidou(red.), *Circular Migration between Europe and its Neighbourhood*, Oxford University Press, Oxford, 2013, s. 23.

⁹³ Cassarino, Jean Pierre, 2013, s. 25.

⁹⁴ Cassarino, Jean Pierre, 2013, s. 31.

⁹⁵ Cassarino, Jean Pierre, 2013, s. 31.

Det andra vetenskapliga arbetet som kommer redogöras är *Migrants, Borders and Global Capitalism - West African labour mobility and EU borders* som är skriven av Hannah Cross.⁹⁶ Den är publicerad samma år som Partnerskapet för rörlighet undertecknades och ger en återblick till hur migrationssituationen var 2013. Cross har rest till Senegal, Mauritien och Spanien för att intervjua Sub-Sahariska migranter om deras upplevelser under migrationens olika skeden.

I boken skriver hon om att migranter ses som ett hot för EU att hantera. Cross skriver att Europas stormakter, som hade kolonier i Afrika, har skapat uppdelningen med att välfärdsstater i större omfattning befinner sig i Europa än i Afrika söder om Sahara. En aspekt att beakta anser hon är att staterna som Sub-Sahariska migranterna kommer ifrån är tidigare kolonier till flera medlemsstater i EU.⁹⁷ Hon menar att man måste förstå och reflektera över det koloniala arvet i Västafrika som Europa har för att förstå den nutida migrationen mot EU.⁹⁸ Hon menar även att den globala kapitalismen måste tilläggas i ekvationen för att förstå migrationsströmmar från Västafrika till EU.

Marocko använder sig av deportationer från de norra delarna ner till de centrala och södra delarna av landet för att hålla borta Sub-Sahariska migranter från Spaniens gränser vid Ceuta och Melilla samt marockanska kustlinjen. Hon nämner att migranter lever i rädsla för dessa deportationer i Marocko och andra nordafrikanska transitländer.⁹⁹ Terrorattacken i New York den 11 September var en bidragande katalysator för EU och EU:s medlemsstater att hantera migration som ett *state of exception* som hon benämner det. EU såg därmed alltmer säkerhet som en nödvändighet vilket gjorde att rättigheter för utländska medborgare kunde åsidosättas menar Cross.¹⁰⁰ I de intervjuer Cross har utfört säger Sub-Sahariska migranter att de motiveras av att migrera mot EU för att kunna hjälpa anhöriga i sina hemländer genom att

⁹⁶ Cross, Hannah, *Migrants Borders and Global Capitalism - West African labour mobility and EU borders*, Routledge, New York, 2013.

⁹⁷ Cross, Hannah, *Migrants Borders and Global Capitalism - West African labour mobility and EU borders*, Routledge, New York, 2013, s. 41.

⁹⁸ Cross, Hannah, 2013, s.32-33.

⁹⁹ Cross, Hannah, 2013, s. 11.

¹⁰⁰ Cross, Hannah, 2013, s. 74.

skicka pengar samt förbättra sina egna liv. EU:s signerande av handelsavtal med Sub-Sahariska stater är en faktor som påverkar tillgången till arbeten samt fattigdomen som blir en följd effekt av arbetslösheten säger dem intervjuade Sub-Sahariska migranterna.¹⁰¹

Nu kommer tidigare forskning att presenteras. Den första som kommer presenteras är en rapport utfärdad av en myndighet som arbetar med migration inom EU. Sedan 1990-talet har Marocko alltmer blivit ett transitland för Sub-Sahariska migranter som vill migrera till Europa står det i rapporten.¹⁰² Den registrerade migrationen vid Marockos gränser av Sub-Sahariska migranter var under perioden 2000-2009 totalt 136.603 personer. Av de som registrerades var cirka 80% män och median åldern var 27.7 år.¹⁰³ En viktig aspekt att beakta med statistiken är att den endast medräknar de Sub-Sahariska migranter som registrerats vid Marockos gränsområden. Ett mörkertal på exakt hur många som passerat gränsen oregistrerade uteblir därmed i statistiken. Rapporten belyser även *lag n°02-03* som implementerades 2003 i Marocko. Lagen har bestämmelser och regleringar för alla aspekter för hur både laglig och illegal migration ska hanteras i landet.¹⁰⁴ Rapporten skiver avslutningsvis att Marocko varit en huvudaktör för gränskontroller de senaste 20 åren vilket har gett dem en särställning i förhandlingar för stater runt Medelhavet med EU.¹⁰⁵

En forskningsartikel som behandlar uppsatsens primärmaterial är *Mobility Partnership and Security Subcomplexes in the Mediterranean - The strategic role of migration and the Europeans Unions Foreign and Security Policies towards the MENA region* skriven av Peter Seeberg. I artikeln skriver han om andra Partnerskap för rörlighet som EU har ingått med tredje länder vilka är Tunisien och Jordanien. Han skriver också om potentiella Partnerskap som EU kan inträda med Egypten och Libanon i framtiden. I en sektion skriver Seeberg specifikt om Partnerskapet mellan Marocko, EU och EU:s medlemsstater. Där skriver han att för Europa är Marocko och andra stater runt Medelhavet viktiga partners eftersom dem är de

¹⁰¹ Cross, Hannah, 2013, s.12-13.

¹⁰² Fargues, Philippe, *EU Neighbourhood migration report 2013*, European University Institute - Migration Policy Centre, 2013, s. 173.

¹⁰³ Fargues, Philippe, 2013, s. 174.

¹⁰⁴ Fargues, Philippe, 2013, s. 175.

¹⁰⁵ Fargues, Philippe, 2013, s. 179.

sista transitländerna innan Sub-Sahariska migranter når EU.¹⁰⁶ Han skriver vidare att EU action plan är av betydelse i relation till Partnerskapet med Marocko.¹⁰⁷ Enligt hans uppfattning förväntas tredje länder som undertecknat ett Partnerskap att vissa engagemang för att applicera EU:s säkerhetspolitik/policys.¹⁰⁸ På grund utav att gränsen övervakas mycket mellan Marocko och Spanien (EU) har Marocko allt mer gått från att vara ett transitland till en slutdestination. Sub-Sahariska migranter, skriver han, blir därför fast i Marocko en längre period.¹⁰⁹ Seeberg avslutar med att säga att Marocko huvudsakligen har ingått Partnerskapet på grund av de olika ekonomiska bidrag som de erhåller från EU.¹¹⁰

Marocko skrev in grundläggande mänskliga rättigheter i deras konstitution när den reformerades 2011 och kommer presenteras kortfattat eftersom vissa artiklar relaterar till Sub-Sahariska migranter. Marockos konstitutions olika artiklar och provisioner gäller i stor omfattning endast marockaner men innehåller även vissa som ska gälla för utländska medborgare. Konstitutionen gör referenser till Frankrikes deklaration *Rights of Man* om mänskliga rättigheter och de ska garanteras i landet. De artiklar som har relevans för uppsatsens analys av Sub-Sahariska migranter och migration kommer således endast att presenteras. I Marockos konstitution är det inskrivet att ”The freedom to circulate and to establish oneself on the national territory, to leave it and to return, in accordance with the law, is guaranteed to all”.¹¹¹ Det går även att läsa i den reformerade konstitutionen att ”The public powers assure the security of the populations and of the national territory within respect for the fundamental freedoms and rights guaranteed to all”.¹¹² Det går vidare att läsa att ”No one may inflict on others, under whatever pretext there may be, cruel, inhuman or degrading

¹⁰⁶ Seeberg, Peter, *Mobility Partnership and Security Subcomplexes in the Mediterranean - The strategic role of migration and the Europeans Unions Foreign and Security Policies towards the MENA region*, European Foreign Affairs Review, Vol. 22, No. 1, s. Nederländerna, 2017, s. 109.

¹⁰⁷ Seeberg, Peter, 2017, s. 99.

¹⁰⁸ Seeberg, Peter, 2017, s. 99.

¹⁰⁹ Seeberg, Peter, 2017, s. 105.

¹¹⁰ Seeberg, Peter, 2017, s. 109.

¹¹¹ Constitute, 1 juli 2011, *Marockos Konstitution*, artikel 24, s. 9-10. Då den lagstadgade konstitutionen är skriven på arabiska har en engelsk översatt version använts.

¹¹² Constitute, 1 juli 2011, *Marockos Konstitution*, artikel 21, s. 9.

treatments or infringements of human dignity”.¹¹³ Slutligen är det skrivet i inledningen till konstitutionen att Marockos ska ”... intensify relations of cooperation, of rapprochement and of partnership with neighbouring Euro-Mediterranean countries”.¹¹⁴ Utlåtandet har relevans till undersökningens primärmaterial då det visar på Marockos vilja att förstärka samarbetet med EU och EU:s medlemsstater.

En rapport från Human Rights Watch (HRW) om Sub-Sahariska migranter i Marocko publicerades 2014, cirka 8 månader efter att Partnerskapet ingicks mellan Marocko, EU och EU:s medlemsstater.¹¹⁵ Rapporten ger en inblick i hur Sub-Sahariska migranters situation var i Marocko under tidpunkten för undertecknandet av Partnerskapet. HRW skriver om migranternas situation i Marocko att de behandlas på ett dåligt sätt av både spanska och marockanska myndigheter. Från ett utdrag i rapporten går det att läsa att ”since December 2011, the Moroccan authorities have tightened pressure on the sub-Saharan migrants, raiding areas where they are known to live, arresting migrants suspected of being undocumented, and conducting collective expulsions of migrants at the border with Algeria”.¹¹⁶

4. Analys av Partnerskapet för rörlighet

Analysen kommer i turordning att besvara de sex frågorna från metoden *Analyzing Policy: What's the problem represented to be?* om representationer i Partnerskapet för rörlighet. Säkerhetsiseringsteorin viktiga begrepp och perspektiv om säkerhet kommer att användas för att förstå varför migration och Sub-Sahariska migranter representeras på olika sätt i Partnerskapet. Analysen kommer att kompletteras med tidigare presenterade policys, se sektion 1.2, mellan Marocko och EU som berör migration.

¹¹³ Constitute, 1 juli 2011, *Marockos Konstitution*, artikel 22, s. 9.

¹¹⁴ Constitute, 1 juli 2011, *Marockos Konstitution*, s. 3.

¹¹⁵ Human Rights Watch, *Abused and Expelled: Ill-Treatment of Sub-Saharan African Migrants in Morocco*, 10 Februari 2014.

¹¹⁶ Human Rights Watch, *Abused and Expelled: Ill-Treatment of Sub-Saharan African Migrants in Morocco*, 10 Februari 2014.

Innan analysen av primärmaterialet påbörjas behöver några saker klargöras. Ett urval i Partnerskapet har gjorts utifrån vad policymålen behandlar för att välja ut vilka som ska analyseras. Alla policymål som endast handlar om marockaners rörlighet kommer mindre fokus att ligga på. Undersökningen kommer främst inrikta sig på de policymål och initiativ till handlingsplaner som behandlar Sub-Sahariska migranter. De policymål som kommer vara föremål för analysen är delvis inriktade även emot invånare från Norra Afrika, Mellanöstern och Marocko vilket är viktigt att nämna. Proportionerligt kommer analysen främst inrikta sig på policymålen under sektion två som heter *Förhindra och bekämpa illegal invandring, människosmuggling och gränshantering*.¹¹⁷

4.1. Fråga 1: Vad är representerat som ett ”problem” i en specifik policy?

De mest dominanta representationerna kommer att lokaliseras med frågan. Även mindre ämnen som representeras som ett problem kommer att presenteras. För att förenkla identifieringen av dominanta representationer i Partnerskapet kommer analysen studera vilka policymål som det har allokerats mest pengar till eller har flest initiativ till handlingsplaner i ANNEX:et. Syftet med strategin är att lokalisera de policymål som EU och EU:s medlemsstater prioriterar. Nedan följer således en redogörelse av vad som representeras som ett problem i Partnerskapet.

Att Marocko och EU inte har en gemensam policy för migration representeras som ett mer generellt problem.¹¹⁸ Denna problemrepresentation ligger till grund för att Partnerskapet skapades och senare undertecknades av parterna. Stora migrationsströmmar från Marocko till Spanien (EU) är ett av områdena i Partnerskapet som är representerat som ett dominant problem. Mer ingående representeras marockanska och nordafrikanska migranter som migrerar mot EU som ett typ av problem med medföljande policymål. Tredje länders medborgare, som syftar på Sub-Sahariska migranter, representeras också som ett problem för

¹¹⁷ Council of the European Union, 3 juni 2013, sektion 2, policymålen 12-20, s. 6-8.

¹¹⁸ Council of the European Union, 3 juni 2013, sektion 5, policymål 31 & 32, s. 10.

att de migrerar mot EU med delvis andra policys och föreslagna initiativ till handlingsplaner.¹¹⁹

Människohandel och smuggling av människor är ett annat representerat problem i Partnerskapet. Det representeras som ett problem att migranter exploateras av kriminella nätverk, smugglare och olika människohandlare.¹²⁰ *Irregular migration* representeras som ett dominant problem i Partnerskapet. Ett annat ämne i policyn som representeras som ett dominant problem är att gränsövervakningen är bristfällig och måste stärkas med utökade gränskontroller.¹²¹ På ett mer övergripande plan är Marocko, som stat, representerat som ett problem av EU och EU:s medlemsstater i Partnerskapet för att de inte sköter sina gränskontroller på ett önskvärt sätt. Ett område i Partnerskapet som representeras som ett dominant problem är att Sub-Sahariska samt marockanska migranter inte återvänder från EU:s medlemsstater till Marocko eller att dem återvänder till sina hemländer.¹²² Även att marockanska migranter inte återvänder till Marocko representeras som ett problem.¹²³ Denna representation går även att observera under ytterligare ett policymål där det framförs att marockanska och Sub-Sahariska migranter frivilligt ska återvända till Marocko eller sina respektive hemländer söder om Sahara.¹²⁴

Ett annat ämne som är representerat som ett dominant problem är att marockaner som arbetar, studerar eller av andra anledningar vill resa till Schengenområdet och EU möter komplikationer när de ska göra det.¹²⁵ Att Marocko saknar ett eget asylsystem som kan hantera flyktingar och migranternas asylansökningar representeras som ett problem som EU:s medlemsländer och EU ska assistera med att introducera i Marocko under en egen sektion.¹²⁶

¹¹⁹ Council of the European Union, 3 juni 2013, ANNEX, policymål 13, s. 19-20.

¹²⁰ Council of the European Union, 3 juni 2013, sektion 2, policymål 14, s. 7.

¹²¹ Council of the European Union, 3 juni 2013, sektion 2, policymål 15, s. 7.

¹²² Council of the European Union, 3 juni 2013, sektion 2, policymål 12 & 13, s. 6.

¹²³ Council of the European Union, 3 juni 2013, sektion 2, policymål 25, s. 9.

¹²⁴ Council of the European Union, 3 juni 2013, sektion 2, policymål 20, s. 6.

¹²⁵ Council of the European Union, 3 juni 2013, sektion 1, policymål 1, 2, 3, 4, 5, 6 & 7, s. 7.

¹²⁶ Council of the European Union, 3 juni 2013, sektion 4, policymål 28 & 29, s. 9.

I ingressen till policyn representeras problemet som fattigdom och ekonomiska ojämlikheter.

¹²⁷ Denna representation tas dock inte upp senare under policymålen eller i ANNEX:et.

De representationer av problem som kommer att analyseras ytterligare utifrån policymål och initiativ till handlingsplaner som presenterats i Partnerskapet är:

- Hur illegal migration av Sub-Sahariska migranter representeras som ett problem samt att de inte under återvänder till Marocko eller sina hemländer.
- Hur Marockos gränsbevakning vid landsgränser och kustområden representeras som ett problem.

4.2. Fråga 2: Vilka förutsättningar eller antaganden understryker representationen av ”problemet”?

Partnerskapets representation av migration som ett existentiellt hot är ett antagande om att Sub-Sahariska migranter kommer ge upphov till ett samhällsproblem för EU och EU:s medlemsländer som anspelar på Säkerhetiseringsteorin. Att Sub-Sahariska migranter i EU:s medlemsländer eller Marocko inte återvänder till sina hemländer antas vara någonting som inte är önskvärt och tas som en given kunskap. I Partnerskapet introduceras begreppet tredje länders medborgare, där Sub-Sahariska migranter inkluderas, och kategoriseringen tas som given i policyn. Vilka individer som ska inkluderas i gruppen tredje länders medborgare lämnas obesvarat utan en definition.¹²⁸ Genom att använda begreppet kategoriseras Sub-Sahariska stater från Afrika som utanför en gemenskap.

En förutsättning som behöver existera för att Sub-Sahariska migranter ska stoppas från att migrera till Spanien (EU) är att de konstitueras som ett säkerhetsproblem och utgör ett hot. Det relaterar till Säkerhetiseringsteorin om att det krävs en speciell politisk lösning med en omfattande handlingsplan för att angripa ett säkerhetshot vilket har resulterat i Partnerskapet. Inom representationen av Sub-Sahariska migranter i policyn existerar det ett antagande. Om dem inte stoppas kommer de ställa till med olika problem när de väl befinner sig i något av

¹²⁷ Council of the European Union, 3 juni 2013, s. 3.

¹²⁸ Council of the European Union, 3 juni 2013, sektion 2, policymål 13, s. 7.

EU:s medlemsländer eller Marocko. Det är ett djupt rotat tankesätt bland de tre parterna till Partnerskapet som är en förutsättning för att flera representationer av problem bland policymålen är möjliga.

Det går att utläsa i policyn att det även existerar en allmänt accepterad diskurs att tala om migration och Sub-Sahariska migranter som ett säkerhetsproblem. I ANNEX:et till Partnerskapet går det att utläsa att policymål som behandlar gränsövervakning, stoppa migration till EU och *readmission* (återsändande) överenskommelser av migranter är prioriterat.¹²⁹ Det är möjligt att konstatera eftersom dessa policymål har flest initiativ till handlingsplaner av EU och EU:s medlemsstater.

En annan förutsatt kunskap som florerar inom Partnerskapet är att illegala Sub-Sahariska migranter är en belastning för Marocko och EU:s medlemsstaters samhällen vilket även gäller för marockanska migranter. Samtidigt anses lagliga migranter istället vara en tillgång för deras samhällen. Ett annat antagande, som är en förutsättning för att Partnerskapet ska vara sammanhängande, är att migration anses vara någonting negativt om personen inte har rätt dokument, erhållit tillstånd eller endast stannar en begränsad period tidsmässigt.¹³⁰

Vad ett koncept som rörlighet har för innebörd påverkar vår förståelse av det. Rörlighet i Partnerskapet representeras som ett gemensamt problem som måste stoppas eller begränsas. Policyn heter Partnerskapet för rörlighet men endast medborgare från EU och vissa marockaner har tillgång till denna rörlighet. Ingenstans i policyn går det att läsa om att rörligheten ska utökas till att gälla för andra medborgare än de ovan nämnda. Vad som är skrivet och vad som egentligen menas med begreppet rörlighet skiljer sig åt i policyn. Rörligheten anses som exkluderat för Sub-Sahariska migranter utifrån hur policymålen artikuleras och hur initiativ till handlingsplaner föreslås att implementeras.¹³¹

¹²⁹ Council of the European Union, 3 juni 2013, sektion 2, policymål 13, 14, 15 & 20, s. 7-8.

¹³⁰ Council of the European Union, 3 juni 2013, s.4.

¹³¹ Council of the European Union, 3 juni 2013, s.4.

Ett annat koncept som existerar i Partnerskapet med en, till synes, given definition är gränshantering. Hur gränshantering ska hanteras kan ses som given eftersom det uttrycks som en säkerhetsangelägenhet i policymål och initiativ till handlingsplaner.¹³² Enligt Säkerhetsiserings teorin är det en förutsättning att se migration och Sub-Sahariska migranter som ett säkerhetsproblem för att kunna implementera extraordinära åtgärder.

Att kategorisera Sub-Sahariska medborgare som illegala migranter eller benämna problemet som illegal migration är en förutsättning som behöver finnas på plats för att många av policymålen i Partnerskapet ska vara politiskt genomförbara.¹³³ Kategoriseringen måste vara allmänt accepterad av Marocko, EU och EU:s medlemsstater för de ska ha kunnat förhandla och senare undertecknat Partnerskapet. En ytterligare sak att analysera är hur migration förstås inom representationen av det problemet. Den dominanta föreställningen som går att utläsa från Partnerskapet är att migration inte är önskvärd, med undantag för kvalificerad arbetskraft och cirkulär migration. Det gör att argumenten för att säkerhetsisera är väldigt väletablerade vilket gör att de tas för givna som Buzan et al. skriver.¹³⁴ Sub-Sahariska migranter kontextualiseras som illegala i policyn. Det gör att deras migration blir möjlig att representera som ett existentiellt hot i Partnerskapet vilket för analysen vidare till nästa fråga.

4.3. Fråga 3: Hur har representationen av ”problemet” uppkommit?

Vad frågan kommer analysera är när och hur Sub-Sahariska migranter och deras migration började anses som icke önskvärd och illegal av Marocko, EU och EU:s medlemsstater. Den tredje frågan kommer att besvara en del av uppsatsen frågeställning om hur migration representeras som ett säkerhetsproblem. Frågan kommer att besvaras genom att presentera och analysera tidigare händelser och beslut. Det kommer bidra till en förståelse av hur migration och Sub-Sahariska migranter har blivit representerade som ett problem i samtiden.

¹³² Council of the European Union, 3 juni 2013, ANNEX, policymål 14 & 15, s. 20-22.

¹³³ Council of the European Union, 3 juni 2013, sektion 2, policymål 14, s. 7.

¹³⁴ Buzan, Barry et al., 1998, s. 28.

Det finns flera händelser som har skapat incitament för Marocko på ena sidan och EU samt EU:s medlemsstater på andra sidan av Medelhavet att utforma Partnerskapet till det slutgiltiga dokumentet som undertecknades 2013. Migration från icke-europeiska stater började bli säkerhetiserat när det blev klassat som ett existentiellt hot gemensamt av EU:s medlemsstater. En förutsättning för att Marocko kunnat överväga att möta EU:s behov av en striktare gränsövervakning är de har blivit lovade visumlätnader och större rörlighet för marockaner och deras varor in till EU.

En annan aspekt av hur representationer i Partnerskapet uppkommit är att europeiska stater tidigare har haft kolonier i det som nu är Sub-Sahariska stater. Att klassa migration från Afrika söder om Sahara till Europa som ett säkerhetsproblem och existentiellt hot med internationell status går att göra då det är två världsdelar och en nationsgräns som skiljer dem åt.

Det finns några händelser som särskilt har främjat uppkomsten av säkerhetiserade representationer av migration och Sub-Sahariska migranter. Som en motåtgärd mot terrorattentatet den 11 september i New York och de terrorattacker som ägde rum i Europa under tidigt 2000-tal valde EU och EU:s medlemsstater att säkerhetisera illegal migration. *European Neighbourhood Policy* (ENP), som behandlar migration med icke-europeiska stater från 2004, har också varit en bidragande faktor.¹³⁵ Representationen av illegal migration och Sub-Sahariska migranter blev från 2004 och framåt alltmer konstituerat som ett säkerhetsproblem som inte var välkommen av EU och EU:s medlemsstater men även Marocko. När *lag n°02-03* implementerades i Marocko 2003 var det ett skifte till en mer säkerhetiserad marockansk migrationspolitik.¹³⁶ Även att landet reformerade sin konstitution 2011 har påverkat uppkomsten av Marockos representation av migration i Partnerskapet.¹³⁷

En annan bidragande faktor är att vissa betydelsefulla medlemsländer till EU fått större inflytande som påverkat diskursen om migration och migranter både nationellt och bland

¹³⁵ Europeiska Kommissionen, 2017, *European Neighbourhood Policy*.

¹³⁶ Fargues, Philippe, 2013, s. 175.

¹³⁷ Constitute, 1 juli 2011, *Marockos Konstitution*.

andra de andra medlemsländerna. De medlemsstater till EU som har representerat illegal migration som ett prioriterat problem de senaste 15 till 20 åren har blivit dominanta säkerhetsaktörer jämfört med andra medlemsstater som inte prioriterat frågan lika mycket. Migration hade de åren som ledde upp till Partnerskapet framställts som någonting illegalt. Därför var EU och vissa av EU:s medlemsländer i behov av policys och politiska beslut som satte stopp för denna illegala migration av Sub-Sahariska migranter. Representationen av migration som ett existentiellt hot har blivit det dominerande synsättet och andra diskurser för hur Sub-Sahariska migranter ska behandlas som en politisk fråga åsidosatts. Över en längre tid har säkerhet och att begränsa migration av Sub-Sahariska migranter etablerats som normen bland parterna till Partnerskapet samt hos deras befolkningar.

Det går att argumentera för att Sub-Sahariska migranter, men även andra migrationsgrupper, har satt tillräckligt hög press på Spaniens (EU:s) gräns vilket tvingat EU att utmåla det som ett säkerhetsproblem. Genom att klassificera det som ett säkerhetsproblem har EU, EU:s medlemsländer och Marocko kunnat vidta åtgärder utan att respektera mänskliga rättigheter samt följa de lagar och regler som i normala politiska handlingar skulle råda. Således ger Säkerhetssteorin en mer djupgående förståelse till hur de tre parternas behandling av migration är kopplad till att angripa det som ett existentiellt hot.

EU och EU:s medlemsstater är en säkerhetsaktör som besitter en maktposition i relation till Marocko och de Sub-Sahariska staterna. Det gör att EU kan diktera villkoren i Partnerskapet för hur migration representeras vilket annars inte hade varit möjligt. De EU-medlemsstater som ingår i policyn har i olika grad bidragit till hur migration i policyn representeras. Att skydda EU:s yttre gräns är något som blev till en politisk topprioritet för hela EU-samarbetet inför signerandet av Partnerskapet. Sammanfattningsvis går det att konstatera att i efterdyningarna av de möten och diskussioner som ägt rum de senaste cirka 20 åren har utformningen av hur migration och Sub-Sahariska migranter representeras i Partnerskapet skapats. Det har resulterat i EU:s undertecknande av de två policydokumenten *en övergripande strategi för migration och rörlighet* 2011 och Partnerskapet för rörlighet med Marocko 2013.

4.4. Fråga 4: Vad problematiseras inte i representationen av ”problemet”?

Vad tystas ner? Kan man förstå ”problemet” annorlunda?

Det går att förstå migration på flera olika sätt och inte endast som ett säkerhetsproblem som är fallet i Partnerskapet. Om en annan förståelse och innebörd för migration skulle varit dominant vid förhandlingarna till Partnerskapet skulle policymålen troligtvis ha utformats annorlunda. Det går att istället för att se migranter som ett säkerhetsproblem att se dessa människor som en tillgång för EU:s medlemsländers ekonomier och samhällen. Att migranter inte återvänder har tidigare i analysen presenterats som problematiskt i Partnerskapet.¹³⁸ Att integrera dessa människor i samhällen i Marockos eller medlemsländer i EU ges det endast begränsat utrymme för i Partnerskapet.¹³⁹ Att representera Sub-Sahariska migranter som nästan enbart en börda och inte en tillgång för medlemsstater till EU:s ekonomier och samhällen lämnas som oproblematiskt i policyn. Som komplement till denna representation hjälper Säkerhetsiseringsteorin att visa på att migration förstås som ett säkerhetsproblem i Partnerskapet. Det går att observera eftersom FRONTEX, som arbetar med säkerhet, är inblandade och utformar initiativ till handlingsplaner.¹⁴⁰ Hur migration ska gå från illegal till att bli laglig diskuteras inte någonstans i Partnerskapet.

En begränsning med hur migration är representerat i Partnerskapet är att orsakerna aldrig angrips till varför Sub-Sahariska migranter väljer att resa till Marocko för att sedan försöka migrera till EU. En aspekt i Partnerskapet som lämnas oproblematiskt är att det inte finns några eller väldigt få lagliga migrationsvägar för att ta sig till EU. Bristen på möjligheter för medborgare från länder söder om Sahara att ansöka om arbetstillstånd eller asyl på en ambassad gör att den illegala migrationen är det enda alternativet som existerar för många Sub-Sahariska migranter. Ett annat område i Partnerskapet som endast nämns i ingressen men annars tystas ner är den höga fattigdomen och arbetslösheten som många Sub-Sahariska migranter reser bort ifrån när de migrerar.¹⁴¹

¹³⁸ Council of the European Union, 3 juni 2013, sektion 2, policymål 13, s. 7.

¹³⁹ Council of the European Union, 3 juni 2013, sektion 2, policymål 20, s. 8.

¹⁴⁰ Council of the European Union, 3 juni 2013, ANNEX, policymål 15, s. 21.

¹⁴¹ Council of the European Union, 3 juni 2013, s. 3.

Ett annat problem som inte representeras i policyn är den behandling som Sub-Sahariska migranter utstår av marockanska säkerhetsanställda eftersom EU och EU:s medlemsstater behandlar dem som ett existentiellt hot. Vad Säkerhetsiseringssteorin visar är att när stater eller institutioner säkerhetiserar något kan de frångå fastställda regler och lagar som normalt råder vilket sker i Marocko. Det gör att skyddande av EU:s yttre gräns med Marocko av marockanska, spanska och EU-myndigheters olika säkerhetstjänstemän rättfärdigar tillvägagångssätt som bryter mot mänskliga rättigheter.¹⁴² Säkerhet verkar således väga tyngre vid utformandet av policymålen i Partnerskapet än mänskliga rättigheter. Rapporten från HRW framhäver att EU och EU:s medlemsstater haft kännedom om de människorättskränkningar som skett i Marocko men att de trots det fortskridit med att förhandla för ett Partnerskapet med landet.¹⁴³

En annan aspekt som inte problematiseras i Partnerskapet är att den fria rörligheten endast ska gälla europeiska och vissa marockanska medborgare. Uppdelningen och kategoriseringen av människor på grund av vilken stat de är medborgare i är inte representerat som ett problem. Institutionella faktorer som är drivande i Partnerskapet och inte problematiseras är hur Sub-Sahariska migranter genererar finansiellt bistånd för gränsövervakning till Marocko. Som en motaktion från EU och EU:s sida får Marocko en utökad tillgång till Schengenområdet. EU och EU:s medlemsländer uppvisar i Partnerskapet mer acceptens till att förenkla visumregler och andra tillstånd för marockaner att resa till EU än att Sub-Sahariska migranter tillåts passera. Det bidrar därmed till en uppdelning av människor utifrån vilket ursprung eller nationalitet individer har.

Eftersom EU och EU:s medlemsstater representerar migration som ett säkerhetsproblem vill man undvika att Sub-Sahariska migranter ska kunna färdas till Spanien (EU). Det anspelar på Wolfers teoretiska perspektiv, som presenteras under teorisektionen, om att stater vill hindra en angripare, som i Partnerskapet utgörs av illegal migration. Det betyder att om Marocko drar sig ur Partnerskapet och slutar bevaka gränsen skulle EU bli ”angripna” av illegala Sub-

¹⁴² Human Rights Watch, *Abused and Expelled: Ill-Treatment of Sub-Saharan African Migrants in Morocco*, 10 Februari 2014.

¹⁴³ Human Rights Watch, 10 Februari 2014.

Sahariska migranter. Politiskt ledarskap, korrupktion, fattigdom och konflikter i Central och Västafrikanska stater representeras inte som ett problem men är en bidragande anledning till att migrationsströmmar skapas och fortskrider.

FRONTEX inblandning i att föreslå handlingsplaner till policymål i Partnerskapet går att koppla till Säkerhetsiseringsteorin.¹⁴⁴ EU och EU:s medlemsstater väljer att använda den militära sektorn för att hantera säkerhetsproblemet illegala migranter. Det går också att relatera till Wolfers insikter om säkerhet om att de vill hindra en möjlig angripare på deras samhällen.

4.5. Fråga 5: Vilka konsekvenser uppkommer av representationen av ”problemet”?

Med frågan kommer konsekvenser av att Sub-Sahariska migranter och deras migration representeras som ett säkerhetsproblem att analyseras. Att människor blir representerade som illegala och *irregular* är en sak som inte problematiseras utan ses som en given kunskap i Partnerskapet.

En konsekvens av att Sub-Sahariska migranter representeras som ett säkerhetsproblem är att de fastnar i Marocko, i Afrika, och inte kan migrera till någon av medlemsstaterna i EU. Att migration representeras som ett problem i policyn gör också att bilden av Sub-Sahariska migranter som inte önskvärda i EU förstärks. Bland medlemsstaternas befolkning samt inom politiken blir det den dominanta ståndpunkten. Relaterat till Säkerhetsiseringsteorin kan EU och EU:s medlemsländernas representation av Sub-Sahariska migranter och illegal migration som ett säkerhetsproblem anses vara en lyckad talhandling för säkerhetsisering. Sub-Sahariska migranter kan efter ett eller flera misslyckade försök att resa till Spanien (EU) förkasta sin ursprungliga målsättning att migrera till Europa från Marocko. De kan då välja mellan att stanna i Marocko, åka vidare till ett annat land i norra Afrika för att försöka migrera över

¹⁴⁴ Council of the European Union, 3 juni 2013, ANNEX, policymål 15, s. 19-20. FRONTEX står för: Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån. Det är EU:s myndighet för att kontrollera de yttre gränserna.

Medelhavet eller återvända till sina respektive hemländer. Det blir en levd erfarenhet för dem Sub-Sahariska migranterna.

Bacchi menar att hur ett problem representeras i ett policydokument vid ett senare tillfälle blir transformerade till riktiga och levda erfarenheter.¹⁴⁵ Det går att se en sådan koppling till Partnerskapet. Marocko, EU och EU:s medlemsstater föreslår initiativ till policymålen som ska intensivt gränsbevakningen vid land- och havsgränser vilket förmodligen betyder att de Sub-Sahariska migranterna kommer få det svårare att ta sig till Europa genom Marocko. Alla aktörer som föreslår initiativ till policymål för att försvara EU och dess territorium i ANNEX:et är säkerhetsaktörer i Partnerskapet.

Sub-Sahariska migranter som tidigare har migrerat och uppehåller sig i något av EU:s medlemsstater men inte återvänder till Marocko eller sina hemländer är, som tidigare återgetts, representerat som ett problem i *readmission* överenskommelser.¹⁴⁶ Partnerskapets strävan att de ska avlägsnas och återvända från EU och EU:s medlemsstater kan få som konsekvens att Sub-Sahariska migranter inte känner sig välkomna i Europa. Att även Marocko ser Sub-Sahariska migranter som inte återvänder som problematiskt ger en konsekvens av att dessa migranter kanske söker efter andra vägar att migrera till Europa.

Termerna migranter och migration används för att kategorisera alla migranter från söder om Sahara i samma grupp. Det gör att Partnerskapet gör en generalisering och inte ser till individers olika behov av att migrera.¹⁴⁷ I policyn går det att utläsa en accepterad norm inom Partnerskapet att människor benämns som illegala.¹⁴⁸ En konsekvens av att människor klassificeras som illegala är att de förlorar tillgången till många mänskliga rättigheter och skydd från lagar som en stat endast tillhandahåller till medborgare. Många Sub-Sahariska migranter saknar även tillgång eller en laglig möjlighet att migrera till medlemsländer inom EU. Vad det medför för konsekvenser för många migranter är att de står utan ett annat val än att bli illegala om de vill migrera till Europa. Sub-Sahariska migranternas migration

¹⁴⁵ Bacchi, Carol, 2009, s. xviii.

¹⁴⁶ Council of the European Union, 3 juni 2013, sektion 2, policymål 13, s. 7.

¹⁴⁷ Council of the European Union, 3 juni 2013, ANNEX, policymål 13, s. 19-20.

¹⁴⁸ Council of the European Union, 3 juni 2013, ANNEX, policymål 15, s. 20-22.

representeras som ett problem samtidigt som vissa marockaner och EU:s medborgares migration inte gör det. Inom Partnerskapet går det inte att prata om migration på ett annat sätt än illegal vilket är en diskursiv effekt. Sub-Sahariska migranter betraktas som referensföremålen som bland allmänheten i Marocko och EU:s medlemsstater uppfattas som illegala och därmed ska återsändas. På ett övergripande plan stigmatiseras därmed Sub-Sahariska migranter och förväntas avhålla sig från att migrera till EU enligt hur det är representerat i policyn.

Mer konkret vad Partnerskapets policymål och initiativ till handlingsplaner har för konsekvenser för människor från Sub-Sahariska stater är bland annat att de skadas, misshandlas, drunknar, mår psykiskt dåligt och lever under fattigdomsgränsen i Marocko.¹⁴⁹ Det anspelar på Bacchis motiv med frågan att statuera vilka levda konsekvenser på liv och död som en policy har. Förfalskning av dokument representeras som ett problem vilket gör att bilden av att Partnerskapet ska förstärka incitament att lokalisera illegala migranter befästs.¹⁵⁰

En konsekvens av att migranterna lämnar sina hemländer är att de mister sina rättigheter. Samtidigt göt den illegala statusen att Marocko och EU inte implementerar rättigheter på samma sätt som om de behandlats som lagliga. En levd konsekvens för Sub-Sahariska migranter är att om de misslyckas att migrera till EU förmodligen blir fast på den afrikanska kontinenten hela sina liv då lagliga vägar ofta inte existerar för dem. Partnerskapet brister i att skydda de odokumenterade Sub-Sahariska migranternas mänskliga rättigheter i Marocko eftersom de representeras som illegala och ett säkerhetsproblem. Även *Readmission* överenskommelser kan vara bristande i att garantera de mänskliga rättigheterna när Sub-Sahariska migranter skickas tillbaka till transitlandet eller sina respektive hemländer. Detta faktum har Europeiska parlamentet tidigare själva erkänt drygt två år efter att Partnerskapet med Marocko hade undertecknats.¹⁵¹ Det kan anses som en negativ konsekvens av att *readmission* överenskommelser med utomstående stater implementeras.

¹⁴⁹ Human Rights Watch, 10 Februari 2014.

¹⁵⁰ Council of the European Union, 3 juni 2013, ANNEX, policymål 16, s. 22-23.

¹⁵¹ Europaparlamentet, 24 April 2015.

EU och staterna som undertecknat Partnerskapet gör anspråk i policymålen att deras existens är hotad. Sub-Sahariska migranter och migration är konstituerade som referensföremålen i policyn. Den medföljande konsekvensen av att Marocko, EU och EU:s medlemsländer säkerhetsiserat deras migration är att extraordinära åtgärder föreslås i Partnerskapet. Sub-Sahariska migranter får därmed svårare att migrera till Spanien (EU) från Marocko.

4.6. Fråga 6: Hur har representationen av ”problemet” uppkommit, utbredds och försvarats? Hur kan det ifrågasättas, upplösas och ersättas?

Hur både migration samt Sub-Sahariska migranter representeras som ett säkerhetsproblem för EU och EU:s medlemsstater har blivit den dominanta åsikten av flera händelser. Ett startskott till att representera migration som ett säkerhetsproblem kom till när nationsgränserna för Marocko och Spanien bestämdes under den koloniala tidsepoken. Vid den tidpunkten var det inte enskilda individer utan istället stater som uppfattades som ett existentiellt hot för en nations suveränitet. Uppfattningen om att inte korsa en nations gränser har levt kvar men i Partnerskapet är inte stater utan istället Sub-Sahariska och marockanska migranter referensföremålen som utmålas som ett hot för EU:s överlevnad.

Representationen av migration som ett säkerhetsproblem skapades samt utbreddes under slutet av 1990-talet och början av 2000-talet när flera Sub-Sahariska migranter och marockaner började migrera till Spanien (EU) från Marocko. Att EU har deklarerat att man vill ha en gemensam migrationspolicy har förstärkt incitament till att representera utomeuropeiska medborgare som ett säkerhetsproblem.¹⁵² Representationen av att säkerhetsisera har utbredds efter att Schengensamarbetet, som innebär att människor kan röra sig fritt mellan europeiska stater, introducerades. Många gränsmyndigheters arbetsuppgifter runt om i Europa försvann därmed och har efteråt skiftat från att kontrollera deras egna gränser till att bevaka EU:s yttre gränser. Inom EU och EU:s medlemsstater kan man därför se att säkerhet har blivit institutionaliserat.

¹⁵² Europeiska Kommissionen, 11 november 2011, *The Global Approach to Migration and Mobility*.

Vissa inflytelserika medlemsstaters åsikter om migration inom EU har blivit dominanta för hur migration ska behandlas. Att EU och EU:s medlemsstater finansierar åtgärder i Marocko med olika medel för att utnämna illegal migration representerat som ett säkerhetsproblem har förstärkt denna representation. Det är endast Marocko, EU och EU:s medlemsstater som har tillgång till diskursen och hur man pratar om Sub-Sahariska migranter i policyn. Exempelvis organisationer och politiska ledare från afrikanska stater söder om Sahara finns inte med i diskursen, trots att det är deras invånare som Partnerskapet delvis är adresserat till. Som analysen tidigare har nämnt har den dominanta diskursen inom EU:s medlemsstater under åren som ledde fram till Partnerskapets signering varit att kategorisera det som ett säkerhetsproblem.

Om representationer av migration och Sub-Sahariska migranter blir mindre säkerhetsiserat kan det i framtiden ersättas med en förändrad utformning av policymål och initiativ till handlingsplaner. Om antagandet om att migration kan vara illegal upplöstes skulle det inte i lika stor omfattning anses som ett säkerhetsproblem av EU. Även att medborgare i EU:s medlemsländer och Marocko inte längre skulle samtycka till att policys säkerhetsiserar Sub-Sahariska migranter skulle troligtvis förbättra deras möjligheter till att migrera. Invånare i EU:s medlemsstater samt marockaner kan därför påverka hur migration representeras i Partnerskapet till att inte längre bli klassificerat som ett säkerhetsproblem och blir en lyckad talhandling. Därmed skulle makthavarna till Partnerskapet inte kunna bortse från att följa lagar och regler som i normala fall gäller när något inte har säkerhetsiserats. Det går att relatera till Wolfers teori om att invånare ger sitt samtycke till en säkerhetspolicy och hur de är utformade.

Att säkerhetsisera Sub-Sahariska migranter och illegal migration mindre är därför möjligt om sociala attityder förändras bland de signerande staternas befolkningar och börjar ifrågasätta legitimiteten av att representera det som ett existentiellt hot. Det är en möjlig utväg för hur Marocko, EU och EU:s medlemsstater representationer av migration kan upplösas och ersättas. En annan möjlighet för hur representationer i Partnerskapet kan förändras är om grundläggande mänskliga rättigheter blir en prioriterad fråga bland de tre undertecknande

parterna till policyn.¹⁵³ En sista möjlighet för hur representationen av Sub-Sahariska migranter kan upplösas och ersättas är om Marocko väljer att implementera sina konstitutionsartiklar om grundläggande mänskliga rättigheter i landets bättre.¹⁵⁴

Efter att de sex frågorna i *Analysing Policy: What's the problem represented to be?* nu har besvarats kommer de resultaten som analysen har presenterat att diskuteras närmare i nästföljande sektion.

5. Diskussion och slutsatser

Under den sista sektionen i uppsatsen kommer tidigare redogörelser samt analysen av Partnerskapet för rörlighet att diskuteras först. Under diskussionsdelen kommer resultaten från analysen att diskuteras utifrån Säkerhetsiseringsteorin. Sektionen kommer sedan avslutas med att sammanfatta undersökningen och vilka slutsatser som går att observera utefter hur migration och Sub-Sahariska migranter representeras som ett säkerhetsproblem i Partnerskapet.

5.1. Diskussion

Resultatet av undersökningen är starkt kopplat till den metod och teori som har applicerats på Partnerskapet. *Analysing Policy: What's the problem represented to be?* (WPR) har undersökt representationer i Partnerskapet medan Säkerhetsiseringsteorin har belyst olika säkerhetsaspekter i policyn. Det har gjort att andra aspekter och teman inom Partnerskapet har uteblivit i uppsatsens analys. De sex frågorna om representation i metoden har bidragit till att identifiera flera resultat som nu ska diskuteras närmare.

Partnerskapets representationer kommer inte förändra eller påverka människor som kommer från Afrikanska länder söder om Sahara incitament till att migrera av olika anledningar mot

¹⁵³ Council of the European Union, 3 juni 2013, sektion 2, policymål 13, s. 7.

¹⁵⁴ Constitute, 1 juli 2011, *Marockos Konstitution*, artikel 21, s. 8-10.

Europa. Policyn kan däremot få konsekvenser för vilken väg Sub-Sahariska migranter väljer att migrera. Att migration och Sub-Sahariska migranter representeras som ett säkerhetsproblem i Partnerskapet inbegriper utökad gränsövervakning vid Ceuta och Melilla och bevakning av kustnära områden i Marocko. Att representera det som ett säkerhetsproblem gör att många migranter överväger eller känner sig tvungna att istället välja andra, mer farliga, migrationsvägar över Medelhavet, som exempelvis från Libyen.

De som mest gynnsats av Partnerskapet är EU, EU:s medlemsstater och Marocko med dess medborgare och inte Sub-Sahariska migranter. De positiva effekterna för EU och EU:s medlemsländer är att de får en minskad och en mer kontrollerad migration från Marocko. Marockaner får istället förenklade visumprocesser att ta sig till Europa för att exempelvis studera eller arbeta. Det föreslås i Partnerskapet *readmission* överenskommelser, se tidigare förklaring under sektion om Partnerskapet, som lösningen och inte exempelvis assimilering av Sub-Sahariska migranter. Ordet problem används ett flertalet gånger för policymål och i ANNEX:et i policyn vilket skapar en representation av att migration är ett sådant.

Det uttalas i Partnerskapet att Marocko, EU och EU:s medlemsstater ska värna om och respektera migranters värdighet och rättigheter.¹⁵⁵ Den tidigare presenterade forskningen samt analysen visar på att verkligheten i Marocko ser annorlunda ut för många Sub-Sahariska migranter. En bidragande orsak till hur Sub-Sahariska migranter behandlas korrelerar med hur de representeras i Partnerskapet. Medlemsstaterna till EU har under åren som lett fram till undertecknadet av policyn haft inflytande till att deras migration representeras som illegal och ska stoppas.

Internationella mänskliga rättigheter begränsar EU och EU:s medlemsstater förmåga att implementera alltför restriktiva policys om migration med utomeuropeiska stater. Även att Marocko och EU:s medlemsstater till policyn behöver sin egen befolknings samtycke till politiska beslut rörande migration gör att alltför restriktiva policys inte kan tillämpas vilket Säkerhetsiseringsteorin har uppmärksammat. EU behöver tredje länders samarbete, i det här fallet Marocko, för att gemensamma policys om migration ska kunna uppnås och

¹⁵⁵ Council of the European Union, 3 juni 2013, sektion 2, policymål 20, s. 8.

förverkligas. Att Marocko, EU och EU:s medlemsstater gemensamt representerar illegal migration och Sub-Sahariska migranter som ett existentiellt hot har medfört att Partnerskapet kunnat undertecknas. Rörligheten sker på Europas villkor. Det går att observera när medborgare i EU kan resa söder till många Sub-Sahariska stater och Marocko utan visum eller tillstånd men att Sub-Sahariska migranter och vissa marockaner inte kan genomföra samma resa i den motsatta riktningen.

Marocko har sedan de införde sin nya konstitution 2011 blivit bättre på att implementera mänskliga rättigheter i landet. Dock gäller det endast marockaner och de migranter som uppehåller sig lagligt i landet. De Sub-Sahariska migranter som befinner sig i Marocko och kategoriseras som illegala upplever tillkortakommanden rörande mänskliga rättigheter. Eftersom Partnerskapet är signerat av EU, nio EU-medlemsstater och Marocko visar policyn de tre parternas representationer av migration och rörlighet. De nio suveräna staterna från Europa har dikterat de övergripande villkoren till hur policyn utformats.

En policy som Partnerskapet skapar en viss typ av förståelse för vad som är representativt som ett problem. Den projekterar endast Marockos, EU:s och EU:s medlemsstaters representationer av migration, säkerhet och rörlighet. En konsekvens av att Sub-Sahariska migranter och migration representeras som ett säkerhetsproblem i Partnerskapet är att gränskontrollerna rekommenderas att utökas. Det gör att Marocko i större utsträckning blir ett mottagarland och inte ett transitland eftersom migranterna blir fast i landet. Representationer av Sub-Sahariska migranter och migration kan ersättas om sociala attityder förändras bland invånarna i Marockos och EU:s medlemsländer. Det kan innebära att Sub-Sahariska migranter i framtiden kan representeras annorlunda än som ett säkerhetsproblem.

Internationella konventioner om mänskliga rättigheter som de tre parterna till Partnerskapet har undertecknat gör att de frånhåller sig från att implementera alltför restriktiva policys som berör illegal migration. De har alla internationella skyldigheter som de åtagit sig att följa. Mänskliga rättigheter fyller därför en viktig roll när policydokument som Partnerskapet utformas. Utan mänskliga rättigheter skulle de involverade staterna till Partnerskapet i mindre

omfattning behöva ta hänsyn till de Sub-Sahariska migranterna. Representationen av dem i policyn skulle då troligtvis bli mer restriktiv som konsekvens.

5.2. Slutsatser

Vad undersökningen visar är att migration från afrikanska stater söder om Sahara representeras som ett säkerhetsproblem av Marocko, EU och EU:s medlemsstater i Partnerskapet för rörlighet, vilket påverkar utformningen av de olika policymålen.

Frågeställningen för uppsatsen var: *Hur representeras migration och Sub-Sahariska migranter som ett säkerhetsproblem i policymålen i Partnerskapet för rörlighet av Marocko, EU och EU:s medlemsstater?* Analysen visar att Sub-Sahariska migranter och illegal migration representeras som ett existentiellt hot eller säkerhetsproblem. Denna representation gör det möjligt för de tre parterna att implementera extraordinära åtgärder för att angripa problemet. Primärmaterialet har fyllt sin funktion i uppsatsen eftersom det har bidragit till att besvara frågeställningen. Samtidigt har primärmaterialet hållit sig till uppsatsens syfte vilket var att analysera hur Sub-Sahariska migranter och migration representeras av Marocko, EU och EU:s medlemsstater. Andra primärmaterial hade kunnat användas som *en övergripande strategi för migration och rörlighet* eller *EU-Morocco Action Plan 2013-2017* till undersökningen för att besvara frågeställningen. Dock har båda dessa policys inte lika detaljerade policymål som berör migration, Sub-Sahariska migranter, gränskontroll och säkerhet. Därför valdes Partnerskapet som primärmaterial eftersom policyn mer kunde besvara syftet med uppsatsen.

Att analysera representationer i Partnerskapet som metoden *Analysing Policy: What's the problem represented to be? (WPR)* inbegriper har medfört att mindre fokus har riktats på hur den mer konkret implementeras av Marocko, EU och EU:s medlemsstater.

Säkerhetsiseringsteorins fokus på att analysera säkerhetsproblem, talhandlingar och säkerhetsisering av olika aktörer har inneburit att undersökningen varit mindre inriktad på de Sub-Sahariska migranterna som är mottagare av policyn. Här följer därför några ämnen som skulle vara intressanta att forska vidare om rörande Partnerskapet. En undersökning om hur

policyn faktiskt implementeras av olika myndigheter inom EU, EU:s medlemsstater och Marocko skulle vara genomförbar. Ett annat möjligt ämne att forska vidare om Partnerskapet är att mäta olika konsekvenser, för både marockaner och Sub-Sahariska migranter, som policyn har medfört drygt fyra år efter att det undertecknades 2013.

De människorättskränkningar som Sub-Sahariska migranter utsetts för av marockanska myndigheter korrelerar med EU och EU:s medlemsstaters utrikes- och migrationspolitik. I Partnerskapet föreslår EU en skärpt och utökad gränsövervakning för att stoppa Sub-Sahariska migranter då de representeras som ett säkerhetsproblem och existentiellt hot. Sub-Sahariska migranter representeras som ett säkerhetsproblem i Partnerskapet eftersom det har blivit den dominanta representationen bland Marocko, EU och EU:s medlemsstater. Vad undersökningen vidare visar är att EU och EU:s medlemsstater ska hjälpa Marocko ekonomiskt till att implementera flera utav policymålen som innefattar att stoppa illegal migration och därmed Sub-Sahariska migranternas möjligheter till att migrera till Spanien (EU). Upprätthållandet av EU:s yttre gräns av Marocko sker inte enbart på grund av ekonomiska incitament visar analysen. Marocko får i utbyte till att implementera de säkerhetsiserade policymålen även en utökad rörlighet för marockanska invånare och varor in till EU. Marocko gynnas därför av att vara tillmötesgående för EU:s migrationspolitik.

En slutsats går att konstatera av undersökningen i uppsatsen. Marocko behöver Sub-Sahariska migranter nära deras gränser för att kunna vara tillmötesgående för EU och EU:s medlemsstater migrationspolitik. Marockanska staten får därmed finansiellt stöd och utökad rörlighet för deras invånare samt handelsvaror gentemot EU. EU och EU:s medlemsstater är istället beroende av Marocko för upprätthållandet av deras yttre gräns med Marocko.

6. Referenser

Bacchi, Carol, *Analysing Policy: What's the problem represented to be?*, Pearson, Australien, 2009.

Buzan, Barry, Waever, Ola & de Wilde, Jaap, *Security: A New Framework for Analysis*, Lynne Rienner Publishers, London, 1998.

Constitute, 1 juli 2011, *Morockos Konstitution*, https://www.constituteproject.org/constitution/Morocco_2011.pdf?lang=en (inhämtad 2018-01-02).

Council of the European Union, 6139/13 ADD 1 REV 3, 3 juni 2013, Bryssel, *Joint declaration establishing a Mobility Partnership between the Kingdom of Morocco and the European Union and its Member States*, https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-is-new/news/news/2013/docs/20130607_declaration_conjointe-maroc_eu_version_3_6_13_en.pdf (inhämtad 2017-12-29).

Cross, Hannah, *Migrants Borders and Global Capitalism - West African labour mobility and EU borders*, Routledge, New York, 2013.

Europeiska Kommissionen, Communication COM 2011 743 final, 11 november 2011, Bryssel, *The Global Approach to Migration and Mobility*, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52011DC0743&from=EN> (inhämtad 2017-12-29).

Europeiska Kommissionen, JOIN(2013) 6 final 2013/0107 (NLE), 17 april 2013, Bryssel, *EU-Morocco Action Plan 2013-2017*, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52013JC0006&from=EN> (inhämtad 2017-12-29).

Europeiska Kommissionen, *Migration and mobility partnership signed between the EU and Morocco*, 7 juni 2013, http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-513_en.htm (inhämtad 2017-12-20).

Europeiska Kommissionen, *EU and Tunisia establish their Mobility Partnership*, 3 mars 2014, http://europa.eu/rapid/press-release_IP-14-208_en.htm, (inhämtad 2017-12-20).

Europeiska Kommissionen, *European Neighbourhood Policy*, 2017, https://ec.europa.eu/neighbourhood-enlargement/neighbourhood/overview_en (inhämtad 2017-12-29).

Europaparlamentet, *EU Readmission Agreements: Facilitating the return of irregular migration*, 24 april 2015, [http://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_BRI\(2015\)554212](http://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_BRI(2015)554212) (inhämtad 2017-12-12).

Europeiska Unionen, *Europeiska Unions Råd*, 2017, https://europa.eu/european-union/about-eu/institutions-bodies/council-eu_sv (inhämtad 2017-12-21).

Fargues, Philippe, *EU Neighbourhood migration report 2013*, European University Institute - Migration Policy Centre, 2013.

Human Rights Watch, *Abused and Expelled: Ill-Treatment of Sub-Saharan African Migrants in Morocco*, 10 februari 2014, <https://www.hrw.org/report/2014/02/10/abused-and-expelled/ill-treatment-sub-saharan-african-migrants-morocco#page> (inhämtad 2018-01-05).

Seeberg, Peter, *Mobility Partnership and Security Subcomplexes in the Mediterranean - The strategic role of migration and the Europeans Unions Foreign and Security Policies towards the MENA region*, *European Foreign Affairs Review*, Vol. 22, No. 1, s. 91-110, Nederländerna, 2017.

Triandafyllidou, Anna, *Circular Migration between Europe and it's Neighbourhood*, Oxford University Press, Oxford, 2013.

Wolfers, Arnold, "*National Security*" as an *Ambiguous Symbol*, *Political Science Quarterly*, Vol. 67, No. 4, s. 487-502, Academy of Political Science, New York, 1952.